

Biuletyn

Polskiego Klubu
Wyścigów Konnych

ZBIÓR PRZEPISÓW

Wydanie z 2023 r.

Polski Klub Wyścigów Konnych

ul. Puławska 266, 02-684 Warszawa

e-mail: pkwk@pkwk.org

www.pkwk.pl

SPIS TELEFONÓW

Sekretariat PKWK:

tel. 22 853-17-15

Redakcja Ksiąg Stadnych PSB i PASB:

tel. 22 331-59-90, 22 331-59-91

Wydział Spraw Hodowlanych i Wyścigowych:

tel. 22 843-10-34

Wydział Organizacyjny:

tel. 22 852-06-53

Księgowość:

tel. 22 852-06-54

SPIS TREŚCI	str.
USTAWA O WYŚCIGACH KONNYCH	4
Rozdział 1 - Przepisy ogólne	4
Rozdział 2 - Polski Klub Wyścigów Konnych	4
Rozdział 3 - Organizowanie wyścigów konnych	8
Rozdział 3a - Warunki i tryb udzielania pozwoleń i licencji	9
Rozdział 4 - Odpowiedzialność dyscyplinarna	11
Rozdział 5 - Przepisy karne	12
Rozdział 6 - Przepisy przejściowe i końcowe	12
Statut Polskiego Klubu Wyścigów Konnych	13
REGULAMIN WYŚCIGÓW KONNYCH	14
Rozdział 1 - Przepis ogólny	14
Rozdział 2 - Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych	15
Rozdział 3 - Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw galopem	15
Rozdział 4 - Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw kłusem	19
Rozdział 5 - Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)	20
Rozdział 6 - Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii	22
Rozdział 7 - Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych	23
Rozdział 8 - Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku	23
Rozdział 9 - Rejestracja barw wyścigowych	24
Rozdział 10 - Identyfikacja koni	24
Rozdział 11 - Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw	24
Rozdział 12 - Wagi noszone przez konie w gonitwach galopem	27
Rozdział 13 - Nagrody wyścigowe	28
Rozdział 14 - Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw galopem	29
Rozdział 15 - Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw kłusaków w zaprzęgu	32
Rozdział 16 - Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw kłusem pod siodłem	35
Rozdział 17 - Składanie protestów	37
Rozdział 18 - Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących	38
Rozdział 19 - Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego	39
Rozdział 20 - Katalog czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie	40
Rozdział 21 - Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne	41
Rozdział 22 - Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych	41
Rozdział 23 - Kategoryzacja jeźdźców (powożących)	42
Rozdział 24 - Przepisy końcowe	42
Załącznik nr 1 - Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów koni ras pełnej krwi angielskiej, arabskich czystej krwi oraz półkrwi	43
Załącznik nr 2 - Skala wag noszonych przez konie	44
Załącznik nr 3 - Warunki przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych dla gonitw z płotami	46
Załącznik nr 4 - Warunki przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych dla kłusaków	46
Załącznik nr 5 - Wzór Deklaracji / Clearance Form	47
Załącznik nr 6 - Wykaz niedozwolonych środków dopingujących dla koni	48
Regulamin nadawania uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego	49
Regulamin nadawania uprawnień do trenowania koni galopem albo kłusem, dosiadania koni oraz do powożenia koni	50
Szczegółowe warunki techniczne dla toru wyścigowego	51
Wysokość opłat wyścigowych	54

USTAWA
z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z dnia 15 lipca 2020 r., poz. 1354)

Rozdział 1 - Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady organizowania wyścigów konnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz działalność Polskiego Klubu Wyścigów Konnych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyścigi konne - gonitwy przeprowadzane zgodnie z planem rocznym, zatwierdzonym przez Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, organizowane w celu wybrania odpowiedniego materiału zarodowego dla ulepszania ras koni;
- 2) gonitwy - publiczne próby, których zadaniem jest ocena stopnia dzielności koni, przeprowadzane na torach wyścigowych zgodnie z przepisami ustawy i regulaminem wyścigów konnych;
- 3) tor wyścigowy - miejsce spełniające warunki techniczne niezbędne do przeprowadzania wyścigów konnych;
- 4) organizator wyścigów konnych - podmiot, który został wpisany do rejestru organizatorów wyścigów konnych;
- 5) stajnia wyścigowa - wyodrębnioną jednostkę organizacyjną, pod określoną nazwą, w której konie są przygotowywane do wyścigów konnych przez trenera, która została zgłoszona do Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych;
- 6) właściciel konia - podmiot, pod którego nazwiskiem lub nazwą oraz barwami koń bierze udział w gonitwach, posiadający prawo zapisu konia do gonitw;
- 7) trener - osobę fizyczną przygotowującą konie do udziału w gonitwach, która uzyskała licencję Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych;
- 8) jeździec (powożący) - osobę fizyczną dosiadającą (powożącą) konia w gonitwie, która uzyskała licencję Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych na dosiadanie (powożenie) koni;
- 9) sędzia wyścigowy - osobę fizyczną sprawującą nadzór nad prawidłowością przeprowadzania gonitw jako członek komisji technicznej, komisji odwoławczej albo sędziego technicznego, która uzyskała licencję Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych;
- 10) sędzia techniczny - sędziego wyścigowego, wykonującego na torze wyścigowym w dniu przeprowadzania gonitw czynności określone w regulaminie wyścigów konnych;
- 11) komisja techniczna - zespół sędziów wyścigowych, powołany przez Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, sprawujący nadzór nad przestrzeganiem postanowień regulaminu wyścigów konnych;
- 12) komisja odwoławcza - zespół złożony z sędziów wyścigowych, powołany przez Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych;
- 13) przewinienie dyscyplinarne - czyn naruszający postanowienia regulaminu wyścigów konnych;
- 14) protest - zastrzeżenie w sprawie nieprzestrzegania postanowień regulaminu wyścigów konnych dotyczących gonitwy, wniesione przez osobę uprawnioną w czasie i trybie określonych w tym regulaminie.

Rozdział 2 - Polski Klub Wyścigów Konnych

Art. 3. 1. Tworzy się Polski Klub Wyścigów Konnych, zwany dalej „Klubem”.

2. Klub jest państwową osobą prawną.

3. Siedzibą Klubu jest Warszawa.

Art. 4. Nadzór nad Klubem sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 5. 1. Do zadań Klubu należy:

- 1) ustalanie warunków rozgrywania gonitw oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem;
 - 2) działanie na rzecz umacniania i doskonalenia hodowli koni;
 - 3) działanie na rzecz rozwoju wyścigów konnych.
2. Klub realizuje swoje zadania w szczególności przez:
- 1) inicjowanie i opiniowanie rozwiązań prawnych dotyczących wyścigów konnych;
 - 2) opiniowanie projektów regulaminów wyścigów konnych;
 - 3) sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów dotyczących wyścigów konnych;
 - 4) (uchylony)
 - 5) przyznawanie licencji na trenowanie i dosiadanie (powożenie) koni oraz pełnienie funkcji sędziego wyścigowego;

- 6) rejestrację i publikowanie wykazu osób uprawnionych do wykonywania funkcji trenera i jeźdźca (powożącego) w danym roku;
- 7) powoływanie komisji technicznych i sędziów technicznych dla poszczególnych torów;
- 8) powoływanie komisji odwoławczej;
- 9) nadzór nad orzecznictwem komisji technicznych oraz komisji odwoławczej;
- 10) sporządzanie listy osób uprawnionych do pełnienia na torach wyścigowych funkcji dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii;
- 11) członkostwo i udział w pracach międzynarodowych organizacji wyścigowych;
- 12) współpracę z instytucjami naukowymi;
- 13) zatwierdzanie planów gonitw dla poszczególnych torów wyścigowych oraz wyrażanie zgody na gonitwy dodatkowe;
- 14) przeprowadzanie szkoleń specjalistycznych;
- 15) opracowywanie materiałów statystycznych w zakresie oceny wartości użytkowej i hodowlanej koni;
- 16) podejmowanie działań w celu podnoszenia poziomu treningu koni oraz techniki jeździeckiej;
- 17) wydawanie biuletynu wyścigowego;
- 18) promocję wyścigów konnych.

Art. 6. 1. Klub działa na podstawie ustawy oraz statutu nadanego, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Statut Klubu reguluje w szczególności:

- 1) strukturę organizacyjną Klubu;
- 2) system wewnętrznej kontroli;
- 3) zasady gospodarki finansowej Klubu.

Art. 7. Organami Klubu są:

- 1) Rada Klubu, zwana dalej „Radą”;
- 2) Prezes Klubu, zwany dalej „Prezesem”.

Art. 8. 1. Rada składa się z 9 członków powoływanych i odwoływanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, z tym że:

- 1) 6 członków Rady jest powoływanych:
 - a) spośród kandydatów przedstawionych przez organizatorów wyścigów konnych, organizacje zrzeszające hodowców koni ras dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych lub organizacje zrzeszające właścicieli koni ras dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych, lub
 - b) spośród osób, które zgłosiły indywidualnie swoją kandydaturę na członka Rady, będących w okresie pięciu lat poprzedzających zgłoszenie tej kandydatury hodowcami lub właścicielami co najmniej 5 koni ras dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych;
- 2) 2 członków Rady jest powoływanych spośród kandydatów przedstawionych przez organizacje zrzeszające trenerów lub organizacje zrzeszające jeźdźców;
- 3) 1 członek Rady jest przedstawicielem ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, wraz ze zgłoszeniem swojej kandydatury, składają oświadczenie, że w okresie pięciu lat poprzedzających zgłoszenie kandydatury na członka Rady były hodowcami lub właścicielami co najmniej 5 koni ras dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych.

3. Kadencja Rady trwa 4 lata i rozpoczyna się z dniem zebrania się Rady na pierwsze posiedzenie, które zwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

4. Rada:

- 1) opiniuje projekt regulaminu wyścigów konnych;
- 2) opiniuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 15 ust. 1;
- 3) wnioskuję o powołanie i odwołanie sędziów wyścigowych;
- 4) wnioskuję o odwołanie członka Rady, jeżeli członek ten wykonuje swój mandat w sposób utrudniający lub uniemożliwiający pracę Rady;
- 5) może wnioskować o odwołanie Prezesa.

5. Rada, opiniując sprawozdanie, o którym mowa w art. 15 ust. 1, może żądać wglądu do dokumentów będących podstawą do sporządzenia tego sprawozdania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odwołać członka Rady przed upływem kadencji Rady:

- 1) na wniosek organizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) na wniosek organizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) na wniosek Rady, w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 4;
- 4) z własnej inicjatywy.

7. Rada wybiera ze swego składu przewodniczącego oraz nie więcej niż dwóch zastępców.

8. Przewodniczący albo upoważniony przez niego zastępca zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy albo na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.
9. Uchwały Rady są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 5 jej członków.
10. Członkostwo w Radzie ustaje wskutek:
 - 1) śmierci;
 - 2) rezygnacji;
 - 3) odwołania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa;
 - 4) powołania członka Rady na Prezesa.
11. W przypadku ustania członkostwa przed upływem kadencji Rady, minister właściwy do spraw rolnictwa powołuje nowego członka, na okres do zakończenia kadencji Rady:
 - 1) spośród kandydatów przedstawionych przez organizacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a - jeżeli ustało członkostwo osoby przedstawionej przez te organizacje;
 - 2) spośród osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b - jeżeli ustało członkostwo osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b;
 - 3) spośród kandydatów przedstawionych przez organizacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - jeżeli ustało członkostwo osoby przedstawionej przez te organizacje;
 - 4) przedstawiciela ministra właściwego do spraw rolnictwa - jeżeli ustało członkostwo osoby będącej przedstawicielem tego ministra.
12. Członkowi Rady, w związku z uczestnictwem w posiedzeniu Rady, przysługuje zwrot kosztów przejazdu na obszarze kraju:
 - 1) środkiem transportu, z wyłączeniem samochodu osobowego, w wysokości udokumentowanej biletami lub fakturami obejmującymi cenę biletu środka transportu, którego rodzaj i klasę ustala Prezes;
 - 2) samochodem osobowym, w wysokości 1/3 kosztów tego przejazdu stanowiących iloczyn przejechanych kilometrów przez maksymalną stawkę za jeden kilometr przebiegu, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1087).

Art. 9. 1. Prezesa powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa po zasięgnięciu opinii Rady.

2. Pełnienia funkcji Prezesa nie można łączyć ze świadczeniem pracy u innego pracodawcy oraz wykonywaniem, sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z pełnionej funkcji, innych zajęć zarobkowych.

3. Prezes:

- 1) kieruje Klubem i reprezentuje go na zewnątrz;
- 2) prowadzi rejestr, o którym mowa w art. 16;
- 3) nadaje uprawnienia oraz udziela licencji trenerom, jeźdźcom (powożącym) i sędziom wyścigowym;
- 4) udziela pozwoleń na kierowanie stajnią wyścigową;
- 5) powołuje i odwołuje członków komisji technicznych i sędziów technicznych dla poszczególnych torów wyścigowych;
- 6) powołuje i odwołuje członków komisji odwoławczej;
- 7) organizuje szkolenia, powołuje i odwołuje komisje egzaminacyjne oraz przeprowadza egzaminy ze znajomości przepisów o wyścigach konnych dla osób ubiegających się o udzielenie licencji na trenowanie lub dosiadanie (powożenie) koni, licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego albo o pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową;
- 8) przeprowadza kontrole organizatorów wyścigów konnych pod względem zgodności działalności w zakresie organizowania wyścigów z przepisami o wyścigach konnych;
- 9) wykonuje inne zadania określone w ustawie, statucie Klubu i regulaminie wyścigów konnych.

4. W razie niemożności pełnienia funkcji przez Prezesa, nieobsadzenia stanowiska lub nieobecności Prezesa, jego obowiązki wykonuje przewodniczący Rady.

Art. 10. 1. Regulamin wyścigów konnych ustala, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa, mając na celu w szczególności określenie warunków zapewniających rzetelność rozgrywania gonitw oraz ich selekcyjny charakter.

2. Regulamin wyścigów konnych określa szczegółowo sprawy, dotyczące:

- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych;
- 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw;
- 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców;

- 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii;
- 5) zgłaszania do Klubu stajni wyścigowych;
- 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku;
- 7) rejestracji barw wyścigowych;
- 8) identyfikacji koni;
- 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw;
- 10) wag noszonych przez konie w gonitwach;
- 11) nagród wyścigowych;
- 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw;
- 13) składania protestów;
- 14) wykazu niedozwolonych środków dopingujących;
- 15) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców i koni;
- 16) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego;
- 17) katalogu czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne;
- 18) kar, które mogą być wymierzane za poszczególne przewinienia;
- 19) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne;
- 20) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych;
- 21) kategoryzacji jeźdźców (powożących).

Art. 11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki techniczne dla toru wyścigowego, mając na uwadze rodzaj wyścigów i liczbę przeprowadzanych gonitw;
- 2) wysokość opłaty za wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych, różnicując ją w zależności od przewidywanej liczby gonitw w ciągu roku na danym torze wyścigowym.

Art. 12. Skarb Państwa powierza Polskiemu Klubowi Wyścigów Konnych wykonywanie niezbywalnego prawa własności oraz innych praw rzeczowych na jego rzecz w stosunku do położonych na terenie miasta stołecznego Warszawy nieruchomości oraz pozostałych składników majątkowych zlikwidowanego przedsiębiorstwa państwowego Państwowe Tory Wyścigów Konnych, które były ujęte w bilansie likwidacji i w stosunku do których w dniu wejścia w życie ustawy prawo własności w imieniu Skarbu Państwa wykonuje Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Art. 13. 1. Dochodami Klubu są:

- 1) opłata wnoszona przez organizatora wyścigów konnych za wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych;
- 2) opłaty w wysokości 2% sumy wpłaconych stawek na zakłady wzajemne na wyścigi konne rozgrywane w kraju;
- 3) opłaty z tytułu licencji i pozwoleń przewidzianych w ustawie;
- 4) zapisy, spadki i darowizny;
- 5) inne dochody.

2. Klub prowadzi samodzielną gospodarkę finansową w oparciu o roczny plan finansowy, którego projekt zatwierdza minister właściwy do spraw rolnictwa i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

Art. 14. 1. Podmiot organizujący na podstawie przepisów o grach hazardowych zakłady wzajemne na wyścigi konne uiszcza opłatę na rzecz Klubu w wysokości 2% sumy wpłaconych stawek na zakłady wzajemne na wyścigi konne w danym miesiącu, w terminie do 20. dnia następnego miesiąca.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 15. 1. Prezes, po zaopiniowaniu przez Radę, składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa roczne sprawozdanie z działalności Klubu.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku objętym tym sprawozdaniem.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przyjmuje albo odrzuca sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie właściwą realizację przez Klub zadań określonych w ustawie.

Rozdział 3 - Organizowanie wyścigów konnych

Art. 16. 1. Działalność w zakresie organizowania wyścigów konnych wymaga wpisu do rejestru organizatorów wyścigów konnych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Rejestr prowadzi Prezes.

3. Działalność w zakresie organizowania wyścigów konnych może wykonywać podmiot, który:

- 1) posiada tor wyścigowy, spełniający wymagane warunki techniczne;
- 2) posiada zabezpieczenie finansowe dla właściwego przeprowadzenia wyścigów konnych;
- 3) posiada plany gonitw, o których mowa w art. 20.

4. Wniosek o wpis do rejestru zawiera:

- 1) nazwę podmiotu oraz jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), chyba że podmiot nie posiada takich numerów;
- 3) lokalizację toru wyścigowego uzgodnioną z wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta;
- 4) określenie zabezpieczenia finansowego dla właściwego przeprowadzania wyścigów konnych oraz wskazanie źródeł pochodzenia posiadanego kapitału;
- 5) określenie rodzaju gonitw, które mają być przeprowadzane, oraz planowanej ich liczby w ciągu roku;
- 6) opis urządzeń technicznych toru wyścigowego;
- 7) planowany termin rozpoczęcia działalności.

5. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 4, podmiot składa oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie organizowania wyścigów konnych, określone w ustawie z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych.”.

6. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

7. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

- 1) nazwa podmiotu, jego siedziba i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub numer identyfikacji podatkowej (NIP), chyba że podmiot nie posiada takich numerów;
- 3) lokalizacja toru wyścigowego, uzgodniona z wójtem, burmistrzem, prezydentem miasta;
- 4) data dokonania wpisu.

7a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, zawierającego oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i 695).

8. Rejestr jest jawny.

9. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. (uchylony)

Art. 19. Od decyzji Prezesa w sprawie zakazu wykonywania działalności objętej wpisem podmiotowi przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 20. 1. Gonitwy przeprowadzane są według planu rocznego, zatwierdzanego przez Prezesa na podstawie wniosków organizatorów wyścigów konnych.

2. Przeprowadzenie dodatkowych gonitw wymaga zgody Prezesa.

3. Do postępowania w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie dodatkowej gonitwy stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 i 695).

4. Do postępowania w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie dodatkowej gonitwy nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 21. W gonitwie mogą brać udział wyłącznie konie, które zostały zgłoszone zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie wyścigów konnych.

Rozdział 3a - Warunki i tryb udzielania pozwoleń i licencji

Art. 21b. 1. Pozwolenie na kierowanie stajnią wyścigową w danym roku kalendarzowym może być udzielone osobie, która:

- 1) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym;
- 2) zdała egzamin ze znajomości przepisów dotyczących wyścigów konnych przed komisją powołaną przez Prezesa.

2. Wniosek o udzielenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy;
 - 2) zaświadczenie albo oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.
- 2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Prezes udziela albo odmawia udzielenia pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową w drodze decyzji.

3a. Do postępowania w sprawie udzielenia pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3b. Do postępowania w sprawie udzielenia pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 21c. 1. Licencja na trenowanie koni w danym roku kalendarzowym:

- 1) jest udzielana odrębnie na trenowanie:
 - a) kłusaków,
 - b) koni innych ras;
- 2) może być udzielona osobie, która:
 - a) posiada uprawnienia do trenowania koni nadane przez Prezesa na czas nieokreślony po zdaniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa, poprzedzonego ukończeniem szkolenia przeprowadzonego przez Klub,
 - b) spełnia jeden z następujących warunków:
 - ukończyła studia wyższe na kierunku zootechnika lub weterynaria, lub rolnictwo oraz posiada co najmniej dwuletni staż pracy w stajni wyścigowej lub wykonywała czynności związane z obsługą koni w stajni wyścigowej przez okres co najmniej 2 lat,
 - posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe oraz co najmniej pięcioletni staż pracy w stajni wyścigowej lub wykonywała czynności związane z obsługą koni w stajni wyścigowej przez okres co najmniej 5 lat,
 - wygrała co najmniej 500 gonitw,
 - przed dniem 1 września 2001 r. zajmowała się trenowaniem koni przez okres co najmniej 3 lat,
 - c) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym,
 - d) nie została pozbawiona prawa trenowania, dosiadania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego prawomocnym orzeczeniem wymierzającym taką karę dyscyplinarną.

2. Osobie, która nie spełnia żadnego z warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, może być udzielona licencja na trenowanie wyłącznie tych koni, których jest właścicielem lub współwłaścicielem.

3. W przypadku orzeczenia kary zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego, licencji na trenowanie koni można udzielić dopiero po wykonaniu tej kary.

4. Wniosek o udzielenie licencji na trenowanie koni zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 2) zaświadczenie albo oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

5. Do wniosku dołącza się kopie dokumentów potwierdzających:

- 1) posiadane wykształcenie oraz
- 2) odpowiedni staż pracy lub okres wykonywania czynności związanych z obsługą koni w stajni wyścigowej.

5a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

6. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na trenowanie koni w drodze decyzji.

6a. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na trenowanie koni stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

6b. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na trenowanie koni nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Od decyzji, o której mowa w ust. 6, przysługuje odwołanie do ministra właściwego ds. rolnictwa.

Art. 21d. 1. Licencja na dosiadanie (powożenie) koni w danym roku kalendarzowym może być udzielona osobie, która:

- 1) posiada uprawnienia do dosiadania (powożenia) koni nadane przez Prezesa na czas nieokreślony po:
 - a) złożeniu pisemnego oświadczenia, że wnioskodawca posiada praktyczne umiejętności dosiadania (powożenia) koni, potwierdzonego przez trenera mającego ważną licencję na trenowanie koni,
 - b) zdaniu egzaminu ze znajomości regulaminu wyścigów konnych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa;
- 2) posiada co najmniej wykształcenie podstawowe;
- 3) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym;
- 4) nie została pozbawiona prawa trenowania, dosiadania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego prawomocnym orzeczeniem wymierzającym taką karę dyscyplinarną;
- 5) posiada zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do udziału w gonitwach, wydane przez lekarza wyznaczonego przez Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej lub lekarza innego zakładu opieki zdrowotnej wskazanego przez Prezesa.

2. W przypadku orzeczenia kary zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadanie (powożenie) koni lub pełnienie funkcji sędziego wyścigowego, licencji na dosiadanie (powożenie) koni można udzielić dopiero po wykonaniu tej kary.

3. Wniosek o udzielenie licencji na dosiadanie (powożenie) koni zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy;
- 2) zaświadczenie albo oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

4. Do wniosku dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego posiadane wykształcenie.

4a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

5. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni w drodze decyzji.

5a. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na dosiadanie (powożenie) koni stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

5b. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na dosiadanie (powożenie) nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 5, przysługuje odwołanie do ministra właściwego ds. rolnictwa.

Art. 21e. 1. Licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego udziela się odrębnie dla funkcji:

- 1) sędziego startera;
- 2) sędziego u celownika;
- 3) sędziego u wagi;
- 4) sędziego u zegara;
- 5) sędziego obserwatora;
- 6) sędziego - członka komisji technicznej i komisji odwoławczej.

2. Licencja na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego w danym roku kalendarzowym może być udzielona osobie, która:

- 1) posiada uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego nadane przez Prezesa na czas nieokreślony po zdaniu egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących wyścigów konnych przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Prezesa;

- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe albo przed dniem 1 września 2001 r. pełniła funkcję sędziego wyścigowego przez okres co najmniej 3 lat;
 - 3) ukończyła szkolenie w zakresie przepisów o wyścigach konnych, przeprowadzone przez Klub - w przypadku licencji na pełnienie funkcji sędziego, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4;
 - 4) zdała egzamin ze znajomości przepisów o wyścigach konnych przed komisją powołaną przez Prezesa - w przypadku licencji na pełnienie funkcji sędziego, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6;
 - 5) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 i 2, wykroczenie określone w art. 37 ust. 1 i 2 lub art. 37b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt lub przestępstwo przeciwko mieniu określone w Kodeksie karnym lub przestępstwo określone w art. 228-230a, art. 250, art. 296a lub art. 296b tego kodeksu;
 - 6) nie została pozbawiona prawa trenowania, dosiadanania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego prawomocnym orzeczeniem wymierzającym taką karę dyscyplinarną.
3. Warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 3, nie dotyczą osób, które pełniły daną funkcję sędziego wyścigowego w poprzednim roku kalendarzowym.
4. W przypadku orzeczenia kary zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadanania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego, licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego można udzielić dopiero po wykonaniu tej kary.
5. Wniosek o udzielenie licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego zawiera:
- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy;
 - 2) zaświadczenie albo oświadczenie wnioskodawcy o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2.
6. Do wniosku dołącza się kopię dokumentu potwierdzającego posiadane wykształcenie.
- 6a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
7. Prezes udziela albo odmawia udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego w drodze decyzji.
- 7a. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.
- 7b. Do postępowania w sprawie udzielenia licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego nie stosuje się przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.
8. Od decyzji, o której mowa w ust. 7, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 21f. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat na rzecz Klubu za udzielenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową i licencji na trenowanie koni oraz dosiadanania (powożenia) koni, a także pełnienie funkcji sędziego wyścigowego, różnicując je w zależności od przedmiotu licencji, oraz za rejestrację barw wyścigowych i zgłoszenie konia do wyścigów.

Rozdział 4 - Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 22. Kary dyscyplinarne mogą być orzekane w stosunku do osób wykonujących funkcje związane z wyścigami konnymi, które popełniły czyny stanowiące przewinienia dyscyplinarne określone w regulaminie wyścigów konnych.

Art. 23. Odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów regulaminu wyścigów konnych podlegają:

- 1) kierownicy stajen;
- 2) trenerzy;
- 3) jeźdźcy;
- 4) właściciele koni;
- 5) sędziowie wyścigowi;
- 6) dyżurni lekarze medycyny;
- 7) dyżurni lekarze weterynarii.

Art. 24. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna w wysokości od 50 zł do równowartości sumy nagród w wyścigu, w którym naruszono przepisy regulaminu wyścigów konnych;

- 4) zawieszenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową;
- 5) zawieszenie licencji na trenowanie koni, dosiadanie (powożenie) koni lub pełnienie funkcji sędziego wyścigowego - nie dłużej niż na rok;
- 6) pozbawienie prawa trenowania koni, dosiadania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

Art. 25. 1. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej orzekają:

- 1) komisja techniczna - jako organ pierwszej instancji;
- 2) komisja odwoławcza - jako organ drugiej instancji.

2. W sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów wyścigowych wchodzących w skład komisji technicznej orzeka, jako organ pierwszej instancji, komisja odwoławcza.

Art. 26. 1. Od orzeczenia komisji technicznej wymierzającego karę dyscyplinarną osobie ukaranej przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

2. Odwołanie wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia orzeczenia komisji technicznej wraz z uzasadnieniem - za pośrednictwem tej komisji.

3. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie w terminie 5 dni od dnia jego wniesienia.

4. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania kary orzeczonej przez komisję techniczną.

5. Komisja odwoławcza nie może wymierzyć kary surowszej od orzeczonej przez komisję techniczną.

6. W postępowaniu dyscyplinarnym przed komisją techniczną i komisją odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27. 1. Od orzeczenia komisji odwoławczej wymierzającego karę dyscyplinarną, o której mowa w art. 24 pkt 3-6, przysługuje odwołanie do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce położenia toru wyścigowego.

2. Odwołanie do sądu rejonowego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia komisji odwoławczej wraz z uzasadnieniem.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania kary orzeczonej przez komisję odwoławczą.

4. W postępowaniu odwoławczym przed sądem rejonowym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 5 - Przepisy karne

Art. 28. 1. Kto organizuje wyścigi konne bez wymaganego wpisu do rejestru, podlega karze grzywny.

2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, toczy się według przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6 - Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 29. 1. Nabyte na podstawie dotychczasowych prawideł wyścigowych wyścigów konnych uprawnienia do trenowania lub dosiadania koni wyścigowych zachowują swoją moc.

2. Podmioty organizujące dotychczas wyścigi konne zachowują prawo do organizowania wyścigów przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rolnictwa powoła Radę Klubu w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 31. 1. Traci moc ustawa z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. poz. 173, z 1958 r. poz. 40, z 1976 r. poz. 122 oraz z 1992 r. poz. 341).

2. Do czasu wejścia w życie regulaminu wyścigów konnych, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc prawidła wyścigowe wyścigów konnych.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 31 sierpnia 2001 r.
w sprawie nadania statutu Polskiemu Klubowi Wyścigów Konnych.
(Dz. U. z dnia 20 września 2001 r.)

Na podstawie art. 6 ust. 1 ust. z 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§1. Polskiemu Klubowi Wyścigów Konnych nadaje się statut stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK
Statut Polskiego Klubu Wyścigów Konnych

§1

Polski Klub Wyścigów Konnych, zwany dalej "Klubem", działa na podstawie ustawy z dnia 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz.U. Nr 11, poz. 86 z póź. zm.), zwanej dalej "ustawą", oraz niniejszego statutu.

§2

1. Klubem kieruje Prezes Klubu przy pomocy głównego księgowego i kierowników komórek organizacyjnych Klubu.
2. Prezes Klubu może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, a także innych pracowników Klubu do prowadzenia w jego imieniu spraw w ustalonym przez niego zakresie.

§3

1. W skład Klubu wchodzi:
 - 1) Wydział Organizacyjny;
 - 2) Wydział Spraw Hodowlanych i Wyścigowych;
 - 3) Redakcja Ksiąg Stadnych;
 - 4) stanowisko pracy do spraw finansowych i księgowych;
 - 5) stanowisko pracy do spraw audytu i kontroli wewnętrznej.
2. W skład wydziałów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wchodzi zespoły lub stanowiska pracy do poszczególnych rodzajów spraw.
3. Szczegółową strukturę organizacyjną oraz zakres zadań komórek organizacyjnych Klubu określa wewnętrzny regulamin organizacyjny ustalony przez Prezesa Klubu.
4. Stanowisko pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, podlega bezpośrednio Prezesowi Klubu.

§4

1. Rada Klubu, zwana dalej "Radą", wybiera przewodniczącego Rady i dwóch zastępców przewodniczącego Rady w głosowaniu tajnym.
2. Szczegółowy tryb pracy Rady określa regulamin uchwalony przez Radę w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.
3. Obsługę techniczno-biurową Rady zapewnia Wydział Organizacyjny Klubu.

§5

1. Kontrolę wewnętrzną Klubu przeprowadza osoba zatrudniona na stanowisku, o którym mowa w §3 ust. 1 pkt 5.
2. Kontrola wewnętrzna jest prowadzona w ramach rocznych i kwartalnych planów kontroli oraz na polecenie Prezesa Klubu.
3. Prezes Klubu udziela na piśmie imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wewnętrznej.
4. Kontrola wewnętrzna polega na:
 - 1) badaniu czynności w toku ich wykonywania, w celu oceny prawidłowości ich realizacji, w szczególności z punktu widzenia legalności i gospodarności,
 - 2) badaniu stanu faktycznego i dokumentów odzwierciedlających czynności już dokonane.
5. O wynikach kontroli wewnętrznej kontrolujący zawiadamia Prezesa Klubu. W razie ujawnienia w toku kontroli okoliczności wskazujących na popełnienie przestępstwa lub wykroczenia, Prezes Klubu niezwłocznie zawiadamia na piśmie organ powołany do ścigania przestępstw oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§6

1. Klub tworzy następujące fundusze:
 - 1) fundusz statutowy,
 - 1a) fundusz szkoleniowy,
 - 1b) fundusz hodowlany,
 - 2) obowiązkowe fundusze przewidziane odrębnymi przepisami.
2. Fundusz statutowy tworzy się z:
 - 1) równowartości powierzonych składników majątku Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 12 ustawy, stanowiącego wyposażenie Klubu w dniu rozpoczęcia przez niego działalności,
 - 2) co najmniej 50% zysku netto.
3. Fundusz statutowy zmniejsza się o straty bilansowe.
4. Fundusz szkoleniowy tworzy się ze środków finansowych pochodzących z kar pieniężnych, wymierzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.
5. Środki funduszu szkoleniowego przeznacza się na finansowanie szkoleń specjalistycznych oraz innych działań prowadzonych przez Klub w celu podnoszenia poziomu treningu oraz techniki jeździeckiej.
6. Fundusz hodowlany tworzy się z:
 - 1) nie więcej niż 50% zysku netto;
 - 2) darowizn i zapisów przeznaczonych na ten fundusz.
7. Środki funduszu hodowlanego przeznacza się na finansowanie zadań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§7

1. Klub prowadzi rachunkowość zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem przepisów o finansach publicznych.
2. Klub prowadzi samodzielną gospodarkę finansową w ramach wpływów pochodzących z realizacji dochodów, o których mowa w art. 13 ustawy.
3. Środki finansowe, o których mowa w ust. 2, Klub przeznacza na finansowanie zadań określonych w ustawie i na pokrycie kosztów związanych z funkcjonowaniem Klubu.
4. Roczny plan finansowy ustala Prezes Klubu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa.
5. Roczne sprawozdanie finansowe Klubu zatwierdza minister właściwy do spraw rolnictwa.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. z 18.04.2016 r., poz. 536)

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 642 i 1893) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 Przepis ogólny

- §1.** Rozporządzenie ustala regulamin wyścigów konnych określający sprawy dotyczące:
- 1) ras koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych;
 - 2) systemów, rodzajów i warunków przeprowadzania gonitw;
 - 3) obowiązków i uprawnień właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących);
 - 4) kompetencji i trybu działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii;
 - 5) zgłaszania do Polskiego Klubu Wyścigów Konnych, zwanego dalej „Klubem”, stajni wyścigowych;
 - 6) zgłaszania koni do wyścigów w danym roku;
 - 7) rejestracji barw wyścigowych;
 - 8) identyfikacji koni;
 - 9) zapisywania i wycofywania koni z gonitw;
 - 10) wag noszonych przez konie w gonitwach;
 - 11) nagród wyścigowych;
 - 12) szczegółowych zasad rozgrywania gonitw;
 - 13) składania protestów;

- 14) zasad i trybu kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykazu niedozwolonych środków dopingujących;
- 15) zasad porządkowych na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego;
- 16) czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie;
- 17) szczegółowego trybu postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne;
- 18) wymogów, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych;
- 19) kategorii jeźdźców (powożących).

Rozdział 2

Rasy koni dopuszczonych do udziału w wyścigach konnych

§2. Do udziału w wyścigach konnych dopuszcza się konie ras:

- 1) pełnej krwi angielskiej;
- 2) arabskie czystej krwi;
- 3) półkrwi;
- 4) kłusaki.

Rozdział 3

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw galopem

§3. Gonitwy galopem przeprowadza się systemem grupowym lub handicapowym w przypadku koni, o których mowa w §2 pkt 1-3.

§4.1. System grupowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których biorą udział konie zakwalifikowane do poszczególnych grup ze względu na osiągnięte wyniki w wyścigach konnych, a w przypadku koni rasy półkrwi, również ze względu na pochodzenie, przy czym:

- 1) konie, które wygrały, z wyjątkiem wyniku łeb w łeb, gonitwę grupową dla koni grupy, w której się znajdowały, lub dla koni grupy wyższej, przesuwa się do grupy bezpośrednio wyższej od tej, w której się znajdowały;
- 2) konie, które wygrały gonitwę pozagrupową kategorii A, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii A, bez względu na to, w której grupie się znajdowały;
- 3) konie, które znajdowały się w grupie, po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii B, z wyjątkiem 2 letnich koni pełnej krwi angielskiej i 3 letnich koni arabskich czystej krwi, które po wygraniu gonitwy pozagrupowej kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, przesuwa się do kategorii A.

2. System handicapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni są wyrównywane przez zwiększenie albo zmniejszenie wagi noszonej przez konia.

3. Wielkość zwiększenia albo zmniejszenia, o którym mowa w ust. 2, zwanego dalej „handikapem”, ustala Prezes Klubu, zwany dalej „Prezesem”, na podstawie wyników uzyskanych przez konia w dotychczasowych gonitwach.

§5.1. W gonitwach przeprowadzanych systemem handicapowym nie mogą brać udziału 2 letnie konie pełnej krwi angielskiej, 3 letnie konie arabskie czystej krwi i 3 letnie konie ras półkrwi.

2. Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów koni, o których mowa w §2 pkt 1 3, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§6. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw galopem:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
 - a) płaskie,
 - b) z płotami,
 - c) z przeszkodami;
- 2) ze względu na płeć konia:
 - a) ogierów,
 - b) klaczy,
 - c) ogierów i klaczy,
 - d) ogierów i wałachów,
 - e) ogierów, klaczy i wałachów (koni);
- 3) ze względu na wiek konia:
 - a) koni jednego wieku,
 - b) koni różnego wieku;
- 4) ze względu na wagę noszoną przez konia:

- a) z wagą ustaloną według skali wag noszonych przez konie, która jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- b) z nadwagą lub ulgą wagi w stosunku do wagi określonej według skali wag, o której mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- c) z wagą ustaloną w systemie handicapowym;
- 5) ze względu na miejsce trenowania koni:
 - a) gonitwy międzynarodowe dla koni, bez względu na państwo, w którym koń był trenowany,
 - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
 - c) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Klub jest członkiem,
 - d) gonitwy dla koni trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgłoszonych do wyścigów konnych w danym roku i trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do gonitwy;
- 6) ze względu na zaliczenie koni do poszczególnych grup lub kategorii:
 - a) gonitwy dla koni I grupy,
 - b) gonitwy dla koni II grupy,
 - c) gonitwy dla koni III grupy,
 - d) gonitwy dla koni IV grupy,
 - e) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B dla wszystkich koni bez ograniczeń,
 - f) gonitwy pozagrupowe kategorii A i B z ograniczeniami, w szczególności ze względu na płeć, wiek lub przynależność do grup,
 - g) gonitwy próbne dla 2 letnich koni pełnej krwi angielskiej albo 3 letnich koni arabskich czystej krwi, które nie biegały w gonitwach;
- 7) kwalifikacyjne dla gonitw z płotami, rozgrywane zgodnie z warunkami określonymi w załączniku nr 3 do rozporządzenia.
- 8) specjalne:
 - a) gonitwy w ramach zawodów lub imprez, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z późn. zm.),
 - b) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi koni,
 - c) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi jeźdźców.

§7.1. Gonitwę przeprowadza się w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału kłacze żrebne.

3. W gonitwach, o których mowa w §6 pkt 6:

- 1) dopuszcza się udział konia:
 - a) w gonitwie dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niżej niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia,
 - b) w gonitwie dla koni kategorii lub grup wyższych niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia;
- 2) jeżeli koń wygra, także z wynikiem łeb w łeb, gonitwę dla koni zakwalifikowanych o jedną grupę lub kategorię niżej niż grupa lub kategoria, do której zakwalifikowano tego konia, do końca danego roku koń ten nie może brać udziału w takich gonitwach; nie dotyczy to koni zakwalifikowanych do kategorii A.

§8.1. Konie pełnej krwi angielskiej mogą brać udział w gonitwach galopem, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Koni Pełnej Krwi Angielskiej lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Międzynarodową Federację Władz Wyścigowych, zwaną dalej „IFHA” lub odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez IFHA.

2. Konie arabskie czystej krwi mogą brać udział w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Koni Arabskich Czystej Krwi lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz Światową Organizację Konia Arabskiego – WAHO lub odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez tę organizację.

3. Konie ras półkrwi mogą brać udział w gonitwach, jeżeli ze względu na pochodzenie spełniają warunki wpisu do księgi hodowlanej w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w ust. 1, prowadzonej dla danej rasy w Rzeczypospolitej Polskiej lub do odpowiedniej księgi zagranicznej.

4. Konie wpisane do odpowiednich ksiąg zagranicznych, o których mowa w ust. 1 3, zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, mogą brać udział w gonitwach, jeżeli:

- 1) do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiednich ksiąg prowadzonych w innym państwie dla tych koni;
- 2) od dnia zgłoszenia do wyścigów konnych konie te, trenowane przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni wydanej przez Prezesa lub licencji wydanej przez właściwy podmiot w Unii Europejskiej na trenowanie koni w danym roku, nie brały udziału w gonitwie w innym państwie.

§9. Z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych, konie nie mogą brać udziału w gonitwach częściej niż co 6 dni.

§10.1. Gonitwy wyłącznie dla koni 2 letnich nie mogą odbywać się przed dniem 1 czerwca, a dla koni 2 letnich i starszych przed dniem 1 września.

2. W gonitwach płaskich mogą brać udział konie:

- 1) 2 letnie i starsze w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 3 letnie i starsze w przypadku koni arabskich czystej krwi;
- 3) 3 letnie i starsze w przypadku koni ras półkrwi.

3. W gonitwach z płotami mogą brać udział konie:

- 1) 3 letnie i starsze w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 4 letnie i starsze w przypadku koni arabskich czystej krwi;
- 3) 3 letnie i starsze w przypadku koni ras półkrwi.

4. W gonitwach z przeszkodami mogą brać udział konie:

- 1) 3 letnie i starsze w przypadku koni pełnej krwi angielskiej;
- 2) 3 letnie i starsze w przypadku koni ras półkrwi.

§11. Gonitwy płaskie dla koni pełnej krwi angielskiej przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 800 m, z tym że w przypadku gonitw przeprowadzanych dla koni w różnym wieku, w których biorą udział konie 2 letnie, gonitwy przeprowadza się na dystansie od 800 m do 1400 m.

§12. Gonitwy płaskie dla koni arabskich czystej krwi przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 1400m.

§13. Gonitwy płaskie dla koni ras półkrwi przeprowadza się na dystansach:

- 1) od 1400 m do 3200 m w przypadku gonitw przeprowadzanych wyłącznie dla koni 3 letnich oraz gonitw przeprowadzanych dla koni w różnym wieku z udziałem koni 3 letnich;
- 2) od 2000 m do 3200 m w przypadku przeprowadzania pozostałych gonitw.

§14. Gonitwy z płotami przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 2400 m i nie dłuższym niż 5000 m.

§15.1. Gonitwy z przeszkodami przeprowadza się na dystansie nie krótszym niż 2600 m.

2. Konie 3 letnie mogą brać udział w gonitwach z przeszkodami rozgrywanych wyłącznie dla koni tej grupy wiekowej od dnia 1 września, na dystansach do 4200 m.

§16.1. Konie 3 letnie mogą brać udział w gonitwach z płotami rozgrywanych wyłącznie dla koni tej grupy wiekowej od dnia 1 czerwca i tylko na dystansach do 3200 m.

2. Konie 3 letnie mogą brać udział w gonitwach z płotami rozgrywanych z udziałem koni starszych od dnia 1 września i tylko na dystansach do 3200 m.

§17.1. Gonitwy płaskie przeprowadza się na bieżni toru wyścigowego.

2. Trasę gonitwy z płotami i gonitwy z przeszkodami wytycza się chorągiewkami żółtymi, białymi i czerwonymi.

3. Chorągiewki żółte wyznaczają profil zakrętu i należy je mijać z zewnętrznej strony. Chorągiewki białe i czerwone wyznaczają płoty albo przeszkody, które należy pokonać oraz odcinki trasy. Chorągiewki białe umieszcza się z lewej strony płotów albo przeszkód oraz odcinków trasy, a czerwone z prawej. Przejazd odbywa się między chorągiewkami.

4. W gonitwach, o których mowa w ust. 2, płoty są ustawione na trasie gonitwy w odstępach od 200 m do 400 m, a przeszkody w odstępach uzależnionych od stopnia trudności gonitwy, przy czym ostatni płot albo przeszkoda nie mogą być ustawione w odległości mniejszej niż 200 m od celownika.

§18.1. W gonitwach biorą udział konie, których przynajmniej przednie kończyny są okute płaskimi, gładkimi podkowami, których wzory są zgodne z zaleceniami IFHA.

2. Za zgodą komisji technicznej w gonitwach płaskich, z płotami albo gonitwach z przeszkodami mogą być stosowane podkowy płaskie z elementami zapewniającymi lepszą przyczepność, pod warunkiem że elementy te nie stanowią zagrożenia dla koni biorących udział w gonitwie.

3. Gonitwy przeprowadza się, jeżeli organizator wyścigów konnych zapewni możliwość podkuwania koni przez podkuwacza przez cały czas ich przeprowadzania.

4. Koń zapisany do gonitwy w okularach nie może brać w niej udziału bez okularów.

5. Koń zapisany do gonitwy bez okularów nie może brać w niej udziału w okularach.

§19.1. Jeździec może używać w gonitwie bata z klapką o długości do 75 cm, z wyjątkiem gonitw z udziałem 2 letnich koni pełnej krwi angielskiej oraz 3 letnich koni arabskich czystej krwi, w których można używać bata z klapką o długości do 45 cm.

2. Uczniowie jeździeccy oraz jeźdźcy, którzy nie wygrali 10 gonitw, nie mogą dosiadać koni:

- 1) w gonitwach pozagrupowych;
- 2) w gonitwach płaskich z batem;
- 3) które nie ukończyły w sposób ważny przynajmniej jednej gonitwy.

§20.1. Konia przed gonitwą pokazuje się na padoku, z tym że w przypadku niekorzystnych warunków atmosferycznych komisja techniczna może zezwolić na doprowadzenie konia bezpośrednio na pozycję startu.

2. Koń przed gonitwą płaską odbywa próbny galop na torze wyścigowym przed komisją techniczną i publicznością.

3. Koń przed gonitwą z płotami albo gonitwą z przeszkodami dokonuje próbnych skoków przez płoty albo przeszkody wskazane przez komisję techniczną.

4. Koń, który dwukrotnie nie wykona próbnego skoku przez płot albo przeszkodę wskazaną przez komisję techniczną, nie bierze udziału w gonitwie.

§21. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest wystartowanie w niej co najmniej dwóch koni należących do dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez różnych trenerów, a ponadto w przypadku gonitw:

- 1) płaskich grupowych - zapisanie do nich co najmniej 7 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów;
- 2) płaskich pozagrupowych - zapisanie do nich co najmniej 5 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów;
- 3) z płotami i z przeszkodami - zapisanie do nich co najmniej 7 koni, należących do co najmniej dwóch różnych właścicieli, trenowanych przez co najmniej dwóch różnych trenerów.

§22.1. Gonitwę przeprowadza się, jeżeli zostały dla niej ustalone szczegółowe warunki, obejmujące co najmniej:

- 1) system jej przeprowadzenia;
- 2) jej rodzaj i dystans;
- 3) wysokość przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala organizator wyścigów konnych i podaje do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, co najmniej w terminie:

- 1) 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy;
- 2) 7 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy w przypadku gonitw dodatkowych.

3. W przypadku, gdy organizator wyścigów konnych organizuje co najmniej 70 gonitw w roku, warunki, o których mowa w ust. 2, podaje do wiadomości w terminie do dnia 20 stycznia.

4. W przypadku przeprowadzenia gonitwy dodatkowej z powodu niezapisania do gonitwy płaskiej grupowej albo do gonitwy z płotami lub przeszkodami wymaganej liczby koni, organizator wyścigów konnych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Prezesa, podaje do wiadomości warunki tej gonitwy w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, najpóźniej w dniu zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 4

Systemy, rodzaje i warunki przeprowadzania gonitw klusem

§23.1. Gonitwy klusem przeprowadza się systemem wynikowym lub handicapowym.

2. System wynikowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których biorą udział konie spełniające warunki określone przez organizatora wyścigów konnych dotyczące wyników koni.

3. System handicapowy polega na przeprowadzaniu gonitw, w których szanse koni są wyrównywane przez zwiększenie dystansu, jaki konie mają do pokonania nie więcej niż o 80 m.

§24. Wyróżnia się następujące rodzaje gonitw klusem:

- 1) ze względu na warunki techniczne:
 - a) w zaprzęgu (koń w sulce i powożący),
 - b) pod siodłem;
- 2) ze względu na płęć konia:
 - a) ogierów,
 - b) klaczy,
 - c) ogierów i klaczy,
 - d) ogierów i wałachów,
 - e) ogierów, klaczy i wałachów (koni);
- 3) ze względu na wiek konia, z wagą ustaloną według skali wag, o której mowa w załączniku nr 2 do rozporządzenia:
 - a) koni jednego wieku,
 - b) koni różnego wieku;
- 4) ze względu na miejsce trenowania koni:
 - a) gonitwy międzynarodowe dla koni, bez względu na państwo, w którym koń był trenowany,
 - b) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadzie wzajemności,
 - c) gonitwy międzynarodowe z udziałem koni z innych państw dopuszczonych do udziału w gonitwie na zasadach określanych przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których Klub jest członkiem,
 - d) gonitwy dla koni trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgłoszonych do wyścigów konnych w danym roku i trenowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie co najmniej miesiąca przed terminem zapisu konia do gonitwy;
- 5) kwalifikacyjne, rozgrywane zgodnie z warunkami określonymi w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 6) ze względu na dystans, jaki konie mają do pokonania:
 - a) gonitwy z jednakowym dystansem dla wszystkich koni,
 - b) gonitwy z różnym dystansem, w tym handicapowe;
- 7) ze względu na wyniki osiągnięte w gonitwach, w tym ze względu na najlepszy czas ustalony w przeliczeniu na 1000 m, zwany dalej „rekordem”, lub ze względu na sumy nagród uzyskanych przez poszczególne konie, lub ze względu na zajęte miejsca:
 - a) gonitwy otwarte dla wszystkich koni, bez względu na ich wyniki osiągnięte w gonitwach,
 - b) gonitwy z ograniczeniami, dla koni o określonych przez organizatora wyścigów konnych wynikach osiągniętych w gonitwach, w tym rekordach mieszczących się w określonym przedziale czasowym bądź ograniczone sumą nagród uzyskanych przez poszczególne konie lub ograniczone zajętymi miejscami;
- 8) specjalne:
 - a) gonitwy w ramach zawodów lub imprez o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich,
 - b) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi koni,
 - c) gonitwy ze specjalnymi warunkami dotyczącymi jeźdźców.

§25.1. Gonitwę przeprowadza się w warunkach dających równe szanse wszystkim koniom.

2. W gonitwach nie mogą brać udziału klacze żrebne.

§26.1. Sposób przeliczania czasów osiągniętych przez kłusaki na dystansie 1000 m określa się wg wzoru:

$(\text{czas w sekundach} \times 1000) / (\text{dystans w metrach})$.

2. W gonitwach z dystansem, ustalonym w systemie handicapowym dla kłusaków, zwiększa się kolejno dystans o 20 m, 40 m, 60 m i 80 m, w zależności od rekordu lub sum wygranych nagród, zgodnie ze szczegółowymi warunkami gonitwy, ustalonymi przez organizatora wyścigów konnych.

§27.1. Kłusaki mogą brać udział w gonitwach, jeżeli zostały wpisane do Polskiej Księgi Stadnej Kłusaków lub innej księgi tej rasy prowadzonej przez podmiot uznany, zgodnie z prawodawstwem zootechnicznym w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub do innej odpowiedniej księgi zagranicznej uznanej przez Międzynarodową Unię Kłusa, zwaną dalej „UET” oraz zostały zakwalifikowane do wyścigów konnych, zgodnie z warunkami przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych kłusaków, które są określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Kłusaki wpisane do odpowiedniej księgi zagranicznej, o których mowa w ust. 1, zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, mogą brać udział w gonitwach, jeżeli:

- 1) do Klubu zostaną przesłane dokumenty potwierdzające wpis do odpowiedniej księgi zagranicznej;
- 2) od dnia zgłoszenia do wyścigów konnych konie te, trenowane przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni wydanej przez Prezesa lub licencji wydanej przez właściwy podmiot w Unii Europejskiej na trenowanie koni w danym roku, nie brały udziału w gonitwie w innym państwie.

§28.1. W gonitwach kłusem mogą brać udział konie 2 letnie i starsze.

2. Gonitwy przeprowadza się na dystansie od 1600 m do 4200 m.

3. Konie 2 letnie mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 sierpnia, na dystansach do 2200 m, wyłącznie w zaprzęgu i w gonitwach z jednakowym dystansem i jedynie w swojej grupie wiekowej.

§29.1. Powożący w gonitwach w zaprzęgu może używać bata o długości do 125 cm, zakończonego rzemieniem o długości do 8 cm.

2. W gonitwach pod siodłem jeździec może używać bata z klapką o długości do 75 cm.

§30. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy jest zapisanie do niej co najmniej 7 koni, z których w dyspozycji sędziego startera muszą pozostać co najmniej 2 konie, należące do dwóch różnych właścicieli i trenowane przez co najmniej dwóch różnych trenerów.

§31.1. Gonitwę przeprowadza się, jeżeli zostały dla niej ustalone szczegółowe warunki, obejmujące co najmniej:

- 1) system jej przeprowadzenia;
- 2) jej rodzaj i dystans;
- 3) wysokość przewidzianych nagród, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

2. Szczegółowe warunki gonitwy ustala organizator wyścigów konnych i podaje do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, w terminie co najmniej:

- 1) 14 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy;
- 2) 7 dni przed przewidywanym terminem zapisu koni do gonitwy w przypadku gonitw dodatkowych.

3. W przypadku gdy organizator wyścigów konnych organizuje co najmniej 70 gonitw w roku, warunki, o których mowa w ust. 2, podaje do wiadomości w terminie do dnia 20 stycznia.

4. W przypadku przeprowadzenia gonitwy dodatkowej z powodu niezapisania do gonitwy wymaganej liczby koni, organizator wyścigów konnych, po uzyskaniu pozytywnej opinii Prezesa, podaje do wiadomości warunki tej gonitwy w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym, najpóźniej w dniu zapisu koni do tej gonitwy.

Rozdział 5

Obowiązki i uprawnienia właścicieli koni, kierowników stajni wyścigowych, trenerów, pracowników obsługi stajni oraz jeźdźców (powożących)

§32.1. Do uprawnień właścicieli koni należy:

- 1) zgłaszanie koni do wyścigów konnych w danym roku;
- 2) zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw;
- 3) zgłaszanie protestów;
- 4) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków właścicieli koni należy posiadanie własnych barw wyścigowych oraz dostarczenie trenerowi kurtki wyścigowej i czapki w barwach zgodnych z zarejestrowanymi barwami wyścigowymi.

§33.1. Do uprawnień kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni.

2. Do obowiązków kierowników stajni wyścigowych należy:

- 1) zgłaszanie stajni wyścigowych do Klubu;
- 2) przedstawianie Klubowi aktualnego wykazu koni trenowanych w stajni wyścigowej z podaniem ich nazw, płci, wieku, maści, pochodzenia, imienia i nazwiska właściciela oraz kariery wyścigowej, a w przypadku koni importowanych, zarówno tych, które brały udział w wyścigach konnych organizowanych w innym państwie, jak i tych, które nie brały udziału w gonitwach.

§34.1. Do uprawnień trenerów należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni;
- 3) wydawanie jeźdźcowi (powożącemu) szczegółowych dyspozycji dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy, z tym że w przypadku dyspozycji bezwarunkowej trener składa ją na piśmie jeźdźcowi i do komisji technicznej przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Do obowiązków trenerów należy:

- 1) właściwe przygotowanie konia do udziału w gonitwie i zabezpieczenie przed podaniem niedozwolonych środków dopingujących;
 - 2) dbanie o właściwą formę konia przygotowywanego do udziału w gonitwach;
 - 3) dobór jeźdźcy (powożącego) do określonego konia oraz uzyskanie zgody jeźdźcy (powożącego) na dosiadanie konia (prowadzenie zaprzęgu) w danej gonitwie;
 - 4) zapewnienie właściwego osiodłania konia do gonitwy albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy;
 - 5) zgłaszanie dyżurnemu lekarzowi weterynarii, przed i po gonitwie, podejrzenia zachorowania konia;
 - 6) zgłoszenie do komisji technicznej zastępstwa, potwierdzonego na piśmie, w przypadku nieobecności w czasie rozgrywania gonitw;
 - 7) wnioskowanie do Klubu o wystawienie i przesłanie zaświadczenia zezwalającego na udział w gonitwie (Racing Clearance Notification (RCN)) do organu lub instytucji właściwej w sprawach organizowania wyścigów konnych w państwie, w którym jest rozgrywana gonitwa w przypadku udziału konia w gonitwie w innym państwie;
 - 8) ubezpieczenie pracowników obsługi stajni wyścigowej od następstw nieszczęśliwych wypadków.
3. Trener posiadający licencję na dosiadanie koni (powożenie) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom przez siebie trenowanym, chyba że dosiada (powozi) jednego z trenowanych przez siebie koni.
4. Trener nie może trenować konia, którego właścicielem jest inny trener posiadający ważną licencję na trenowanie koni.

§35. Do obowiązków pracowników obsługi stajni wyścigowych należy:

- 1) terminowe doprowadzanie konia, z wyjątkiem kłusaka startującego w zaprzęgu, przed gonitwą na padok, bez kontaktu z osobami trzecimi;
- 2) wyprowadzanie konia wraz z jeźdźcą na bieżnię toru wyścigowego;
- 3) odprowadzanie konia do stajni po zakończeniu gonitwy, z wyjątkiem kłusaka startującego w zaprzęgu;
- 4) poinformowanie dyżurnego lekarza weterynarii o podejrzeniu zachorowania konia.

§36.

1. Do uprawnień jeźdźców (powożących) należy:

- 1) zgłaszanie protestów;
- 2) składanie wniosków o przeprowadzenie kontroli antydopingowej koni i innych jeźdźców (powożących).

2. Do obowiązków jeźdźców (powożących) należy:

- 1) wykonywanie poleceń trenera, z wyjątkiem poleceń sprzecznych z przepisami prawa lub poleceń, których wykonanie zmniejszyłoby szansę konia na wygranie gonitwy;
- 2) zatrzymanie w gonitwie konia, który uległ kontuzji lub w przypadku gdy wystąpią inne okoliczności, które mogłyby spowodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub koni;
- 3) dosiadanie konia w:
 - a) kurtce wyścigowej i czapce w barwach zgodnych z zarejestrowanymi,
 - b) kasku spełniającym wymagania odpowiednio IFHA albo UET,
 - c) białych spodniach i butach z cholewkami,
 - d) kamizelce ochronnej, spełniającej wymagania odpowiednio IFHA albo UET;
- 4) sprawdzenie prawidłowości osiodłania konia albo właściwego przygotowania zaprzęgu do gonitwy;

- 5) złożenie do Klubu, wraz z wnioskiem o licencję na dosiadanie koni (powożenie), pisemnego oświadczenia o ubezpieczeniu się od następstw nieszczęśliwych wypadków, a w przypadku jeźdźcy pisemnego oświadczenia o najniższej wadze, pod jaką jeździec może dosiadać koni w tym sezonie;
 - 6) wywiązywanie się z realizacji dyspozycji trenera dotyczących taktyki i zachowania się w trakcie gonitwy;
 - 7) utrzymanie wagi, tak aby waga sprawdzona po gonitwie nie była niższa od wagi ustalonej przed gonitwą lub wyższa od tej wagi więcej niż o 1 kg.
3. Jeździec (powożący) nie może w gonitwie dosiadać (powozić) konia przeciwko koniom, których jest właścicielem, chyba że dosiada (powozi) jednego z koni będących jego własnością.
4. Jeździec (powożący) posiadający licencję zagraniczną wydaną przez władze wyścigowe państwa będące członkiem IFHA lub UET, oprócz uprawnień określonych w ust. 1, może dosiadać koni (powozić) w gonitwach, z wyjątkiem gonitw przeznaczonych dla jeźdźców, którzy nie wygrali 25 gonitw.
5. Do obowiązków jeźdźców (powożących) posiadających licencję zagraniczną, oprócz obowiązków określonych w ust. 2, należy:
- 1) przedstawienie komisji technicznej ważnej licencji wydanej przez władze wyścigowe państwa będącego członkiem IFHA lub UET;
 - 2) przedłożenie komisji technicznej wypełnionej deklaracji Clearance Form, której wzór jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Kompetencje i tryb działania komisji technicznej, sędziów technicznych, komisji odwoławczej oraz dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii

§37.1. Członkowie komisji technicznej wybierają przewodniczącego komisji technicznej i jego zastępcę spośród składu tej komisji.

2. Do kompetencji komisji technicznej należy:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przepisów regulaminu wyścigów konnych, w tym nadzór nad prawidłowością przebiegu gonitwy, a w przypadku podejrzenia wystąpienia nieprawidłowości wszczęcie postępowania wyjaśniającego i ogłoszenie tego w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym;
- 2) ustalanie, czy koń lub jeździec (powożący) może brać udział w gonitwie ze względu na przepisy regulaminu wyścigów konnych oraz warunki poszczególnych gonitw;
- 3) rozstrzyganie protestów;
- 4) uznawanie gonitw za nieważne;
- 5) zabranianie udziału poszczególnych koni w gonitwie;
- 6) orzekanie o zdyskwalifikowaniu koni;
- 7) orzekanie w sprawach przewinień dyscyplinarnych;
- 8) ustalanie wyniku gonitwy;
- 9) stwierdzanie niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) na podstawie orzeczenia dyżurnego lekarza medycyny;
- 10) ustalanie norm czasu przebywania dystansu w poszczególnych fazach gonitwy;
- 11) niedopuszczenie konia do udziału w gonitwie;
- 12) wnioskowanie do organizatora wyścigów konnych o odwołanie gonitwy albo dnia wyścigowego lub wyznaczenie, za zgodą Prezesa, innego terminu gonitwy albo dnia wyścigowego – do 7 dni od terminu ustalonego w planie gonitw, w przypadku wystąpienia nieprzewidzianych zdarzeń lub złych warunków atmosferycznych, mogących zagrażać bezpieczeństwu przeprowadzanej gonitwy;
- 13) przekazanie do Klubu deklaracji Clearance Form niezwłocznie po zakończeniu dnia wyścigowego;
- 14) wykonywanie innych czynności określonych w regulaminie wyścigów konnych.

3. Komisja techniczna niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych na piśmie lub w innej uzgodnionej formie o wniesionych protestach oraz rozstrzygnięciach tych protestów.

§38.1. Orzeczenia komisji technicznej zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej trzech członków tej komisji, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

2. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji technicznej, a w razie jego nieobecności - głos zastępcy.

3. Orzeczenie komisji technicznej wraz z uzasadnieniem podpisują wszyscy członkowie komisji, którzy brali udział w jego wydaniu.

4. Komisja techniczna niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych o wydanym orzeczeniu.

5. Orzeczenie komisji technicznej jest niezwłocznie podawane do wiadomości przez organizatora wyścigów konnych w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§39.1. Sędziowie techniczni wykonują następujące czynności:

- 1) sędzia starter czuwa nad prawidłowością startu;
- 2) sędzia u celownika ustala, w jakiej kolejności konie osiągnęły celownik, podaje stan toru wyścigowego i warunki pogodowe w dniu wyścigowym;
- 3) sędzia u wagi sprawdza wagę jeźdźców przed i po gonitwie;
- 4) sędzia u zegara ustala dokładny czas gonitwy od startu do momentu osiągnięcia celownika przez pierwszego konia;
- 5) sędziowie obserwatorzy czuwają nad prawidłowością przebiegu gonitwy na stanowiskach wskazanych przez przewodniczącego komisji technicznej, związanych z przeprowadzeniem gonitw.

2. W razie dostrzeżenia nieprawidłowości w zakresie czynności powierzonych sędziemu technicznemu, sędzia techniczny niezwłocznie informuje o tym fakcie przewodniczącego komisji technicznej.

§40.1. Członkowie komisji odwoławczej wybierają przewodniczącego komisji odwoławczej i jego zastępcę spośród składu tej komisji.

2. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji technicznej w sprawach określonych w regulaminie wyścigów konnych.

3. Odwołanie wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia orzeczenia komisji technicznej wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tej komisji.

4. Komisja odwoławcza rozpatruje odwołanie w terminie 5 dni od dnia jego wniesienia.

5. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

6. Do orzeczeń wydawanych przez komisję odwoławczą stosuje się odpowiednio przepisy §38.

7. Komisja odwoławcza niezwłocznie informuje organizatora wyścigów konnych na piśmie lub w innej uzgodnionej formie o wniesionych odwołaniach oraz wydanych w ich następstwie orzeczeniach.

§41. Do kompetencji dyżurnego lekarza medycyny należy:

- 1) ustalanie, na podstawie przeprowadzonych badań lekarskich, niedyspozycji lub choroby jeźdźca (powożącego) oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby jeźdźcy (powożącego) komisji technicznej;
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących);
- 3) udzielanie pomocy medycznej na torze wyścigowym.

§42. Do kompetencji dyżurnego lekarza weterynarii należy:

- 1) ustalanie, na podstawie przeprowadzonych badań stanu zdrowia konia, jego niedyspozycji, lub choroby konia oraz zgłaszanie faktu niedyspozycji lub choroby konia komisji technicznej;
- 2) wykonywanie czynności związanych z przeprowadzeniem kontroli antydopingowej koni;
- 3) udzielanie pomocy lekarsko - weterynaryjnej.

§43. Dyżurny lekarz medycyny i dyżurny lekarz weterynarii przekazują komisji technicznej wyniki swoich ustaleń na piśmie.

Rozdział 7

Zgłaszanie do Klubu stajni wyścigowych

§44.1. Kierownik stajni wyścigowej albo trener samodzielnie prowadzący stajnię wyścigową zgłaszają na piśmie tę stajnię do Klubu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres kierownika stajni wyścigowej;
- 2) imiona i nazwiska, miejsca zamieszkania oraz adresy trenerów;
- 3) imiona i nazwiska, miejsca zamieszkania oraz adresy pracowników obsługi stajni.

3. Wszelkie zmiany dotyczące danych zawartych w zgłoszeniu przekazuje się Klubowi na piśmie najpóźniej przed upływem 48 godzin od ich zaistnienia.

Rozdział 8

Zgłaszanie koni do wyścigów w danym roku

§45.1. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie, które w terminie do dnia 31 stycznia zostały zgłoszone do wyścigów konnych w danym roku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W gonitwach, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych, mogą brać udział konie zgłoszone po dniu 31 stycznia, jeżeli:

- 1) były trenowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej miesiąc przed dniem pierwszego startu oraz

- 2) została uiszczona opłata za ich zgłoszenie w wysokości dziesięciokrotności opłaty za zgłoszenie dokonane przed dniem 31 stycznia.
3. W gonitwach międzynarodowych może brać udział koń trenowany za granicą, jeżeli wraz z zapisem konia do gonitwy, do Klubu zostało przesłane zaświadczenie zezwalające na udział w gonitwie (Racing Clearance Notification (RCN)), wydane przez władze wyścigowe państwa, w którym aktualnie zarejestrowany jest ten koń oraz jego kariera wyścigowa, będące członkiem IFHA lub Międzynarodowej Federacji Władz Wyścigowych Koni Arabskich (IFAHR), lub UET.
4. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się do Klubu, na piśmie.
5. Zgłoszenie zawiera:
 - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
 - 2) imię i nazwisko trenera przygotowującego konia do udziału w gonitwach;
 - 3) dane o pochodzeniu, dacie urodzenia i maści konia;
 - 4) imię i nazwisko albo nazwę hodowcy konia;
 - 5) nazwę stajni wyścigowej, w której koń jest przygotowywany do wyścigów konnych;
 - 6) barwy, pod jakimi koń ma brać udział w gonitwach.
6. Wszelkie zmiany danych zawartych w zgłoszeniu przekazuje się Klubowi na piśmie najpóźniej przed upływem 48 godzin od ich zaistnienia.

Rozdział 9

Rejestracja barw wyścigowych

- §46.1.** Barwy wyścigowe Klub rejestruje corocznie, na wniosek właściciela konia.
2. Wniosek o rejestrację barw wyścigowych zawiera:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
 - 2) opis barw wyścigowych, przy czym barwy mogą zawierać do 3 kolorów; logo reklamowe uważa się za jeden kolor.
 3. Do wniosku o rejestrację barw wyścigowych dołącza się wzór barw.
 4. Prezes może odmówić rejestracji barw, jeżeli nie odróżniają się one w sposób wystarczający od barw już zarejestrowanych.
 5. Przedłużenie rejestracji barw wyścigowych na kolejny rok następuje na wniosek właściciela konia i dotyczy barw wyścigowych zarejestrowanych w Klubie w poprzednim roku.
 6. W przypadku, gdy w gonitwie bierze udział więcej niż jeden koń danego właściciela, sędzia u wagi może nakazać użycie czapki drugiej i kolejnych, o barwach innych niż zarejestrowane lub nakazać zastosowanie dodatkowego elementu stroju, w postaci szarfy, lub opaski, który umożliwi odróżnienie koni.

Rozdział 10

Identyfikacja koni

- §47.1.** Identyfikacja koni biorących udział w gonitwie polega na weryfikacji:
- 1) zgodności wyglądu konia z opisem graficznym konia zawartym w jego dokumencie identyfikacyjnym;
 - 2) zgodności odczytu numeru wszczepionego transpondera elektronicznego z numerem tego transpondera zamieszczonym w jego dokumencie identyfikacyjnym;
 - 3) na podstawie dokumentu identyfikacyjnego, czy koń został zaszczepiony przeciwko grypie produktami leczniczymi weterynaryjnymi dopuszczonymi do obrotu, według odpowiedniego dla nich schematu, zgodnie z zasadami określonymi przez organizacje międzynarodowe wyścigów konnych, których członkiem jest Klub.
2. Identyfikację koni biorących udział w gonitwie przeprowadza osoba upoważniona przez Prezesa.
 3. Jeżeli osoba upoważniona przez Prezesa do identyfikacji koni stwierdzi niezgodność informacji zawartych w dokumencie identyfikacyjnym ze stanem faktycznym informuje o tym fakcie komisję techniczną, która nie dopuszcza konia, którego to dotyczy, do udziału w gonitwie.

Rozdział 11

Zapisywanie i wycofywanie koni z gonitw

- §48.1.** Każdy koń mający wziąć udział w gonitwie powinien być do niej zapisany.
2. Terminy zapisów ustala organizator wyścigów konnych, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 5 dni przed rozegranie gonitwy.
 3. Zapis jest pisemnym dowodem zgłoszenia konia do udziału w określonej gonitwie.

4. Zapis konia do gonitwy powinien zawierać:

- 1) określenie gonitwy, do której koń jest zapisany, z podaniem jej daty i numeru;
- 2) płeć i nazwę konia;
- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 4) imię i nazwisko trenera, który w dniu zapisu przygotowuje konia do gonitwy;
- 5) imię i nazwisko jeźdźcy (powożącego);
- 6) wagę, jaką koń ma nieść w gonitwie albo określenie wielkości handikapu w gonitwie kłusaków;
- 7) w przypadku gonitw innych, niż gonitwy kłusaków, informacje dotyczące:
 - a) ograniczenia pola widzenia u konia,
 - b) udziału konia w gonitwie w okularach,
 - c) dosiadania konia bez bata;
- 8) podpis osoby zapisującej konia.

5. Jednocześnie ze zgłoszeniem zapisu należy wnieść opłatę określoną przez organizatora wyścigów konnych, która składa się z części:

- 1) stałej, przeznaczonej na opłacenie jeźdźcy (powożącego) za dosiadanie (powożenie) konia oraz na opłacenie pracowników obsługi stajni wyścigowej za wykonywanie obowiązków, o których mowa w §35 pkt 1-3;
- 2) zmiennej, uzależnionej od wysokości nagrody w gonitwie.

6. Dokonane zapisy nie mogą być wycofane.

7. Zapisy należy składać pisemnie w lokalu organizatora wyścigów konnych lub nadsyłać w inny sposób określony przez organizatora tych wyścigów.

8. Z zastrzeżeniem ust. 9 oraz §52, §54 ust. 3 i ust. 11 załącznika nr 1 do rozporządzenia, po złożeniu zapisów nie można czynić w dokonanych zapisach żadnych zmian, jak również nie można zastępować dokonanych zapisów innymi.

9. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona na piśmie może dokonać zmiany jeźdźcy lub trenera. Zmiana jeźdźcy może być dokonana wyłącznie na warunkach i w terminach ustalonych przez organizatora wyścigów konnych.

§49.1. Zapis konia do gonitwy jest nieważny, jeżeli:

- 1) nie odpowiada warunkom określonym w §48;
 - 2) dotyczy konia nieodpowiadającego szczegółowym warunkom gonitwy;
 - 3) został dokonany przez osobę nieuprawnioną;
 - 4) jest nieczytelny lub budzący wątpliwości pod względem treści.
2. Opłaty dokonane w związku z zapisem uznanym za nieważny nie podlegają zwrotowi.

§50.1. Organizator wyścigów konnych określa maksymalną liczbę koni, która może brać udział w gonitwie.

2. W przypadku zapisania do gonitwy krajowej rozgrywanej w galopie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do gonitwy w pierwszej kolejności konie zakwalifikowane do wyższej grupy, a następnie bierze pod uwagę wyższe sumy nagród wygranych przez właściciela danego konia, a w przypadku kłusaków wyższe sumy nagród wygranych przez właściciela danego konia.

3. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej galopem większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie nie przewyższa 5, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do udziału w gonitwie wszystkie konie trenowane w innym państwie, a pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

4. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej rozgrywanej w kłusie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie nie przewyższa 2, organizator wyścigów konnych kwalifikuje do udziału w gonitwie wszystkie konie trenowane w innym państwie, a pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej rozgrywanej w galopie większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, jeżeli liczba koni trenowanych w innym państwie przewyższa 5, organizator wyścigów konnych kwalifikuje konie do gonitwy w następujący sposób:

- 1) spośród koni trenowanych w innym państwie kwalifikuje do gonitwy 5 koni, biorąc pod uwagę przede wszystkim wartość najwyższej nagrody otrzymanej przez właściciela danego konia w ostatnich dwóch latach, a następnie wyższą sumę nagród otrzymanych przez właściciela danego konia;
- 2) pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

6. W przypadku zapisania do gonitwy międzynarodowej klusem większej liczby koni niż liczba, o której mowa w ust. 1, w tym więcej niż 2 koni trenowanych w innym państwie, organizator wyścigów konnych kwalifikuje konie do gonitwy w następujący sposób:

- 1) spośród koni trenowanych w innym państwie kwalifikuje do gonitwy 2 konie, biorąc pod uwagę przede wszystkim wartość najwyższej nagrody otrzymanej przez właściciela danego konia w ostatnich dwóch latach, a następnie wyższą sumę nagród otrzymanych przez właściciela danego konia;
- 2) pozostałe konie kwalifikuje do gonitwy zgodnie z ust. 2.

7. Przy ustalaniu sumy nagród, o której mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, uwzględnia się również nagrody otrzymane przez poprzednich właścicieli danego konia.

8. W razie niezakwalifikowania wystarczającej liczby koni przy zastosowaniu kryteriów, o których mowa w ust. 2 lub 5, organizator wyścigów konnych przeprowadza losowanie.

9. Z wyjątkiem gonitw pozagrupowych kategorii A i B, w przypadku zapisania do gonitwy więcej niż 13 koni, gonitwa może być podzielona przez organizatora wyścigów konnych; podziału koni dokonuje się drogą losowania.

§51.1. Organizator wyścigów konnych, nie później niż 24 godziny po upływie terminu zapisów koni do gonitwy, sporządza listę koni zapisanych do gonitwy, zawierającą informacje o:

- 1) godzinach rozgrywania gonitw;
- 2) numerach startowych;
- 3) imionach i nazwiskach jeźdźców (powożących);
- 4) wagach jeźdźców;
- 5) ograniczeniach pola widzenia u koni;
- 6) udziale konia w okularach w gonitwie;
- 7) dosiadananiu konia bez bata.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, podaje się do wiadomości przez wywieszenie w lokalu toru wyścigowego oraz na stronie internetowej administrowanej przez organizatora wyścigów konnych.

3. W razie nieumieszczenia na liście, o której mowa w ust. 1, konia zapisanego do gonitwy zgodnie z przepisami, właściciel konia może niezwłocznie zgłosić sprzeciw do organizatora wyścigów konnych.

4. W przypadku gdy sprzeciw jest uzasadniony, organizator wyścigów konnych dokonuje sprostowania w oficjalnym programie wyścigów konnych nie później niż przed upływem 12 godzin od wydania tego programu i dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

5. W razie niedokonania sprostowania, o którym mowa w ust. 4, lub niedopuszczenia konia do udziału w gonitwie, organizator wyścigów konnych wypłaca właścicielowi konia równowartość pierwszej nagrody w tej gonitwie.

§52. Jeżeli po zapisaniu konia do gonitwy nastąpi zmiana jego właściciela lub trenera, nowy właściciel lub trener wykonuje uprawnienia wynikające z zapisu konia, jeżeli co najmniej na 48 godzin przed gonitwą poinformuje Klub i organizatora wyścigów konnych o tym fakcie.

§53.1. Wycofanie konia z gonitwy może być dokonane przez złożenie organizatorowi wyścigów konnych pisemnego oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy, zawierającego:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania albo nazwę i siedzibę właściciela konia;
- 2) określenie gonitwy, z której koń jest wycofany, i datę jej przeprowadzenia;
- 3) nazwę konia i stajni wyścigowej;
- 4) podpis osoby wycofującej konia z gonitwy.

2. Jednocześnie ze złożeniem oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy wnosi się opłatę określoną przez organizatora wyścigów konnych.

3. Termin na złożenie oświadczenia o wycofaniu konia z gonitwy ustala organizator wyścigów konnych w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

4. W razie wycofania konia z gonitwy, części opłaty, o której mowa w §48 ust. 5 pkt 2, nie zwraca się.

5. Wycofanie konia z gonitwy jest nieważne, jeżeli:

- 1) zostało dokonane przez osobę do tego nieuprawnioną lub niezgodnie z przepisami ust. 1 lub 2, lub
- 2) oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy zostało złożone po upływie terminu ustalonego przez organizatora wyścigów konnych.

6. Oświadczenie o wycofaniu konia z gonitwy jest nieodwołalne.

Rozdział 12

Wagi noszone przez konie w gonitwach galopem

§54.1. Waga jeźdźca oznacza wagę człowieka, bez kasku, oraz wagę wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem napierśnika, wytoka, nachrapnika, uzdy, kielzna, okularów, bata, nauszników, wszelkich ochraniaczy, bandaży, ścierki pod siodło z numerem oraz innych przedmiotów zgodnych z zaleceniami IFHA pomniejszoną o 0,5 kg przewidziane na kamizelkę ochronną albo o rzeczywistą wagę kamizelki.

2. Konie biorące udział w gonitwach powinny nieść wagę wynikającą ze szczegółowych warunków ustalonych dla danej gonitwy.

3. Właściciel konia lub osoba przez niego upoważniona, podczas ważenia jeźdźcy, może zwiększyć wagę wynikającą ze szczegółowych warunków ustalonych dla danej gonitwy, nie więcej jednak niż o 2 kg, stosując skalę wag co 0,5 kg, informując o tym sędziego u wagi.

4. Jeżeli waga, jaką ma nieść koń w gonitwie, nie została przed gonitwą sprawdzona, koń nie może brać udziału w gonitwie.

§55. Waga noszona w gonitwie przez konia może być obniżona (ulga wagi) lub podwyższona (nadwyżka wagi) ze względu na:

- 1) wiek, płeć i rasę konia;
- 2) wyniki osiągnięte przez konia w gonitwach;
- 3) kategorię jeźdźcy.

§56.1. Klacze pełnej krwi angielskiej w wieku 2 lat korzystają z 1 kg ulgi wagi, natomiast w wieku od 3 do 6 lat korzystają z ulgi wagi na dystansach:

- 1) do 1400 m włącznie 1 kg;
- 2) powyżej 1400 m 2 kg.

2. Klacze arabskie czystej krwi i klacze ras półkrewi, w wieku od 3 do 6 lat włącznie, korzystają z 2 kg ulgi wagi niezależnie od dystansu gonitwy.

3. W gonitwach klacze noszą one wagę odpowiadającą ich wiekowi.

4. Wałachy noszą w gonitwach wagę określoną dla ogierów.

§57.1. W gonitwach, w których przysługuje ulga wagi ze względu na kategorię jeźdźcy, stosuje się następujące ulgi wagi:

- 1) 4 kg gdy dosiadającym jest uczeń jeździecki;
- 2) 3 kg gdy dosiadającym jest starszy uczeń jeździecki;
- 3) 2 kg gdy dosiadającym jest praktykant dżokejski;
- 4) 1 kg gdy dosiadającym jest kandydat dżokejski.

2. W gonitwach przeznaczonych wyłącznie dla uczniów jeździeckich, starsi uczniowie jeździeccy nie korzystają z ulgi wagi, a pozostałych jeźdźców obowiązują następujące ulgi wagi:

- 1) jeżeli uczeń jeździecki nie wygrał jeszcze żadnej gonitwy stosuje się 2 kg ulgi wagi;
- 2) jeżeli uczeń jeździecki wygrał przynajmniej jedną gonitwę do czasu wygrania przez niego 10 gonitw, stosuje się 1 kg ulgi wagi.

3. Ulgi wagi, o których mowa w ust. 1 i 2, nie stosuje się w gonitwach dla koni 2 letnich pełnej krwi angielskiej i 3 letnich koni arabskich czystej krwi.

4. Ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźcy nie stosuje się w gonitwach pozagrupowych oraz w przypadku jeźdźców z licencją zagraniczną.

§58.1. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy lub kategorii niższej niż grupa lub kategoria, do której został zakwalifikowany:

- 1) niesie nadwyżkę wagi w wysokości:
 - a) 3 kg na dystansach do 1400 m włącznie,
 - b) 2 kg na dystansach powyżej 1400 m i poniżej 2000 m,
 - c) 1 kg na dystansach 2000 m i dłuższych;
- 2) nie stosuje się ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźcy.

2. Jeżeli koń, który został zakwalifikowany do kategorii A, wygra gonitwę pozagrupową kategorii B, także z wynikiem łeb w łeb, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, stosuje się 2 kg nadwyżki wagi oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

3. Jeżeli koń wygra, także z wynikiem łeb w łeb, gonitwę pozagrupową kategorii A, a następnie bierze udział w gonitwie pozagrupowej kategorii B, stosuje się 2 kg nadwyżki wagi za każdą wygraną gonitwę w kategorii A oraz nadwyżkę wagi określoną w ust. 1 pkt 1.

4. Jeżeli koń bierze udział w gonitwie dla koni grupy wyższej od grupy, do której został zakwalifikowany, stosuje się ulgę wagi w wysokości:
 - 1) 3 kg na dystansach 2000 m i dłuższych;
 - 2) 4 kg na dystansach poniżej 2000 m.
5. Łączna ulga wagi z tytułu kategorii jeźdźca oraz z tytułu startu w grupie wyższej nie może wynosić więcej niż 5 kg.
6. W niekorzystnych warunkach atmosferycznych komisja techniczna może podnieść wagę noszoną przez konie w gonitwach przeprowadzanych systemem grupowym o 1 kg, z wyjątkiem gonitw międzynarodowych.
7. Konie 2 letnie pełnej krwi angielskiej i 3 letnie konie arabskie czystej krwi we wszystkich gonitwach noszą wagę wieku i nie mogą biegać w grupie niższej niż się znajdują.
8. W gonitwach kategorii A wszystkie konie noszą wagę wieku.

§59.1. Jeżeli do tego samego konia miałyby w gonitwie zastosowanie nadwyżki wagi z różnych tytułów albo ulgi wagi z różnych tytułów, albo jednocześnie nadwyżka wagi i ulga wagi, to ulgi wagi i nadwyżki wagi nie sumują się i nie znoszą, chyba że jest to wyraźnie wskazane w warunkach gonitwy. Jeżeli warunki gonitwy nie zawierają takiego wskazania, koń niesie tylko najwyższą przewidzianą dla niego nadwyżkę wagi albo otrzyma największą ulgę wagi.

2. Jeżeli szczegółowe warunki gonitwy przyznają z jednego tytułu nadwyżkę wagi, a z innego tytułu ulgę wagi, koń niesie przewidzianą nadwyżkę wagi, a ulga wagi nie jest stosowana.

3. W razie zbiegu ulgi wagi ze względu na kategorię jeźdźca z nadwyżką wagi lub ulgą wagi, wynikającą z innych warunków gonitwy, ulgę wagi odejmuje się od wagi ustalonej na podstawie pozostałych warunków gonitwy.

4. Ulga wagi klaczy w gonitwach dla koni oraz w gonitwach dla ogierów i klaczy nie jest liczona do sumy ulg przysługujących klaczy w danej gonitwie.

§60. Szczegółowa skala wag noszonych przez konie jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

Rozdział 13 **Nagrody wyścigowe**

§61.1. Organizator wyścigów konnych ustala dla każdej gonitwy, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych, wysokość nagród pieniężnych dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które w danej gonitwie zajęły kolejne trzy miejsca, licząc od pierwszego miejsca. Niezależnie od nagród pieniężnych mogą być przyznawane nagrody rzeczowe.

2. Organizator wyścigów konnych może ustanowić nagrody dla trenerów, jeźdźców (powożących) i właścicieli koni, które zajęły dalsze miejsca.

3. Nagrody są wypłacane w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia wyników gonitwy, z wyjątkiem nagród za konie, które zostały poddane próbie dopingowej. Późniejszy termin wypłaty nagród wymaga zgody uprawnionego do nagrody.

4. W razie orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia, nagrody przechodzą na następne konie w kolejności, w jakiej osiągnęły celownik za koniem zdyskwalifikowanym, a właściciel konia zdyskwalifikowanego, jeżeli odebrał nagrodę, jest obowiązany do jej zwrócenia organizatorowi wyścigów konnych najpóźniej 48 godzin od uprawomocnienia się orzeczenia o zdyskwalifikowaniu konia.

5. Nagrody nieodebrane w terminie 2 lat od dnia ogłoszenia wyników gonitwy nie są wypłacane.

6. Dopuszcza się przyznawanie dodatkowych nagród pieniężnych i rzeczowych dla właścicieli, hodowców, trenerów, jeźdźców lub powożących koni, które brały udział w gonitwie.

§62.1. Jeżeli co najmniej 2 konie osiągnęły równocześnie celownik, z wynikiem łeb w łeb, nagrody dzieli się na równe części w następujący sposób:

- 1) za 2 konie na pierwszym miejscu pierwszą i drugą nagrodę;
- 2) za 3 konie na pierwszym miejscu pierwszą, drugą i trzecią nagrodę;
- 3) za 4 lub więcej koni na pierwszym miejscu wszystkie nagrody za miejsca, które te konie osiągnęły;
- 4) za 2 i więcej koni na drugim miejscu drugą i trzecią nagrodę.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do nagród, o których mowa w §61 ust. 2.

Rozdział 14

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw galopem

§63. Koń biorący udział w gonitwie powinien być przyprowadzony na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy. Koń powinien być na pierwszy sygnał sędziego u wagi osiodłany i wyprowadzony na padok. Na drugi sygnał konie powinny być całkowicie przygotowane do gonitwy. Na trzeci sygnał jeźdźcy wyjeżdżają na bieżnię toru wyścigowego w celu udania się na start i przejeżdżają przed komisją techniczną.

§64.1. Jeździec biorący udział w gonitwie powinien być zważony w obecności sędziego u wagi, który sprawdza i zapisuje wagę jeźdźcy. Zważenie powinno nastąpić najpóźniej na 45 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Jeżeli jeździec po zważeniu uległ wypadkowi, przewodniczący komisji technicznej może zezwolić, aby konia dosiadał inny jeździec.

3. Po zważeniu jeźdźcy sędzia u wagi ogłasza numery koni, nazwiska jeźdźców i ich stwierdzoną wagę, w stosunku do wszystkich koni biorących udział w gonitwie, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§65.1. Ogłowie konia oraz pozostałe przedmioty, które koń niesie w gonitwie, nie mogą powodować bólu lub zranienia.

2. Zabrania się wiązania języka do żuchwy konia.

§66.1. Trener zgłasza sędziemu u wagi wagę jeźdźcy stosowną do warunków gonitwy.

2. W przypadku pomyłki trener zgłaszający wagę sędziemu u wagi może sprostować ją do momentu sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców do danej gonitwy. Po upływie tego terminu należy zawiadomić o pomyłce komisję techniczną. Komisja techniczna w tym przypadku nie dopuszcza konia do udziału w gonitwie.

§67. Osoby, które nie zgłosiły zarzutu wadliwości działania wagi przed ukończeniem ważenia jeźdźców przed gonitwą, nie mogą tego uczynić przy ważeniu jeźdźców po gonitwie.

§68.1. Siodłanie koni, które mają wziąć udział w gonitwie, odbywa się w stajni lub w miejscu do tego wyznaczonym przez organizatora wyścigów konnych.

2. Siodłanie poza stajnią lub miejscem, o którym mowa w ust. 1, jest dozwolone tylko za zgodą komisji technicznej.

§69.1. Od momentu wejścia na bieżnię toru wyścigowego do chwili prawidłowego wystartowania, konie pozostają w dyspozycji sędziego startera a jeźdźcom nie zezwala się na zsiadanie z koni. W przypadku konieczności poprawienia sprzętu jeździeckiego należy wykonać to za zgodą i w obecności sędziego startera.

2. Start koni w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej lub czerwonej chorągiewki.

3. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) na znak sędziego startera wszystkie konie podchodzą jednocześnie do maszyny startowej, przy czym w razie dużej liczby koni sędzia starter może zarządzić wcześniejsze wprowadzenie koni do maszyny startowej;
- 2) konie są wprowadzane do maszyny startowej w kolejności ich numerów startowych;
- 3) wprowadzenie do maszyny startowej odbywa się pod kontrolą sędziego startera, który może zastosować środki pomocnicze, w szczególności kaptur, pasy, bat;
- 4) sędzia starter w uzasadnionych przypadkach może zarządzić wprowadzenie konia w innej kolejności lub do innego boksu startowego ze względu na bezpieczeństwo jeźdźcy, konia lub pracowników obsługi;
- 5) na wprowadzenie koni do maszyny startowej przeznaczają się 5 minut, a w uzasadnionych przypadkach do 10 minut;
- 6) w przypadku gdy koń nie daje się wprowadzić do maszyny startowej, sędzia starter zwalnia tego konia ze swojej dyspozycji;
- 7) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku nieotwarcia się którejkolwiek drzwiczek maszyny startowej, sygnalizując to głosem oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki.

4. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki, jeźdźcy powinni wyrównać szereg w odległości nie większej niż 15 m od linii startu, następnie podjechać stępem do miejsca startu i nie zatrzymując się, na znak startera, rozpocząć gonitwę.

§70. Jeżeli w czasie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do wprowadzenia ich do maszyny startowej, a w przypadku startu przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki do momentu podejścia do linii startu, nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie lub w wyniku której może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§71.1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli jeździec opóźnia podejście do maszyny startowej lub przeszkadza w dokonaniu szybkiego i prawidłowego startu;
 - 2) w wypadku nagłego zachorowania jeźdźcy lub konia;
 - 3) w innych uzasadnionych przypadkach, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.
2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędziego startera zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.
3. Sędzia starter może pozostawić konia na starcie w przypadku rażącego naruszenia zasady równych szans.

§72.1. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:

- 1) w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w §69 ust. 3 pkt 7 lub
 - 2) w przypadku awarii maszyny startowej albo
 - 3) niezgodnie z §69 ust. 4
 - uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów konnych (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 m od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.
2. W przypadku, gdy konie miną kontrstartera i nie powrócą na miejsce startu, komisja techniczna uznaje te konie za zwolnione z dyspozycji sędziego startera.

§73.1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na starcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który brał udział w gonitwie w sposób ważny, nawet jeżeli jej nie ukończył.

3. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, ale zboczył z wyznaczonego toru gonitwy lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może brać udziału w gonitwie dla koni, które nie brały udziału w gonitwie.

§74. W trakcie rozgrywania gonitwy galopem:

- 1) od momentu wystartowania do momentu minięcia kontrstartera konia należy prowadzić tym samym torem;
- 2) od wystartowania do minięcia celownika konie powinny biec galopem, z tym że w gonitwach z płotami i gonitwach z przeszkodami, w przypadku powrotu na trasę gonitwy, w szczególności w przypadku prób ponownego pokonania przeszkody po wyłamaniu, dopuszcza się zmianę galopu na inny chód;
- 3) jeźdźcy stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości dosiadanego przez nich konia, w szczególności jeźdźcy nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wstrzymywać dosiadanego konia oraz gwałtownie przyspieszać w początkowej i środkowej fazie gonitwy;
- 4) jeźdźcy prowadzą konie w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) nie odprowadzać innego konia na zewnątrz toru;
- 5) jeźdźcy nie mogą:
 - a) poganiać konia ręką,
 - b) uderzać konia wodzami,
 - c) płoszyć innego konia,
- d) nadużywać bata w stosunku do dosiadanego konia, w szczególności przez zbyt dużą liczbę pobudzeń, zbyt mocne pobudzanie oraz przez podnoszenie ręki z batem powyżej linii barku (ramienia); dopuszczalna liczba pobudzeń konia batem na prostej finiszowej wynosi 6,

- e) uderzać konia w sposób, który może spowodować obrażenia, w szczególności przez uderzanie w głowę lub słabiznę, a w przypadku puszczenia wodzy ręką z batem także przed siodłem,
 - f) uderzać konia batem, jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą goniłwę,
 - g) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo jeźdźców i konie;
- 6) jeźdźcy powinni wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę;
 - 7) w gonitwie z płotami i gonitwie z przeszkodami, po ominięciu płotu albo przeszkody (po wyłamaniu) lub odmowie skoku, jeździec powinien podjąć ponowną próbę pokonania płotu albo przeszkody, z tym że jeździec nie kontynuuje gonitwy w przypadku dwukrotnej odmowy skoku oraz w przypadku, gdy jeździec spadnie z konia lub koń się przewróci.

§75.1. Po odbytej gonitwie jeźdźcy powinni podjechać do wagi i tam osobiście rozsiodłać konia. 2. Waga jeźdźcy podlega po gonitwie ponownemu sprawdzeniu w obecności sędziego u wagi. Jeżeli wskutek wypadku jeździec nie może podjechać do wagi, należy go doprowadzić, a konia za zgodą komisji technicznej może rozsiodłać inna osoba.

3. Konie pozostają rozsiodłane u wagi do czasu sprawdzenia wagi wszystkich jeźdźców biorących udział w gonitwie. Jeźdźcy pozostają w miejscu ważenia do czasu zwolnienia ich przez sędziego u wagi.

4. O zakończeniu sprawdzania wagi i jej wynikach sędzia u wagi informuje niezwłocznie komisję techniczną.

§76.1. Kolejność, w jakiej konie osiągną celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie oraz odległość między nimi (łeb w łeb, nos, krótki łeb, łeb, szyja, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, $1\frac{3}{4}$, 2, $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$, 4, $4\frac{1}{2}$, 5, $5\frac{1}{2}$, 6, 7 i tak dalej, aż do 20 długości konia).

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik (nos znajduje się na linii mety), mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności foto-finish oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

3. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji, o których mowa w §75 ust. 4, oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§77.1. Koń, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

- 1) był trenowany lub dosiadany przez osobę nieposiadającą odpowiednio licencji na trenowanie koni albo licencji na dosiadanie koni;
- 2) był dosiadany przez osobę, która nie stosowała się do warunków określonych w §19;
- 3) przeszedł w gonitwie płaskiej w chód inny niż galop;
- 4) nie został do gonitwy zapisany albo zapis został uznany za nieważny;
- 5) został z gonitwy wycofany;
- 6) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 7) waga jeźdźcy, który go dosiadał, nie była sprawdzona przed i po gonitwie;
- 8) niósł wagę niższą o co najmniej 0,5 kg od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy;
- 9) waga jeźdźcy, który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się niższa co najmniej o 0,5 kg od wagi ustalonej przed gonitwą lub wyższa więcej niż o 2 kg, chyba że wygrał gonitwę, pomimo niesionej nadwagi;

- 10) był okuty niezgodnie z §18 ust. 1 i 2;
 - 11) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące;
 - 12) nie spełniał innych warunków określonych dla danej gonitwy;
 - 13) był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy;
 - 14) brał udział w gonitwie:
 - a) bez okularów, pomimo tego, że został zapisany do gonitwy w okularach,
 - b) w okularach, pomimo tego, że został zapisany do gonitwy bez okularów.
2. Dyskwalifikacji podlegają tylko te konie, które osiągnęły celownik.
3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi tego konia przysługuje prawo złożenia odwołania do komisji odwoławczej.

§78.1. Gonitwa jest nieważna, jeżeli:

- 1) żaden z koni biorących w niej udział nie spełnił warunków gonitwy;
 - 2) żaden z koni, mimo sygnału kontrstartera, nie powrócił na miejsce startu;
 - 3) wszystkie konie biorące udział w gonitwie zostały zdyskwalifikowane;
 - 4) odbyła się na innym dystansie niż ustalono w szczegółowych warunkach gonitwy.
2. Od orzeczenia komisji technicznej o uznaniu gonitwy za nieważną właścicielowi konia przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

Rozdział 15

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw kłusaków w zaprzęgu

§79.1. W gonitwach kłusaków w zaprzęgu sulkę wyposaża się w:

- 1) dyszle wykonane z drewna, metalu lub włókna węglowego;
 - 2) podpory pod stopy powożącego, umiejscowione na dyszlach;
 - 3) pełne koła (szprychy zabezpieczone plastikową osłoną);
 - 4) chlapacze w przypadku intensywnych opadów deszczu lub śniegu;
 - 5) uprzęż z mechanizmem ułatwiającym szybkie wypięcie konia.
2. Sulka powinna być pozbawiona wystających elementów, które mogą stwarzać niebezpieczeństwo dla innych uczestników gonitwy.
3. Uprząż i ogłowie konia nie mogą zawierać elementów powodujących ból lub zranienie.
4. Zaprzęgi biorące udział w gonitwie powinny być przyprowadzone na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później, niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

§80.1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu zaprzęgowi lub dokonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse pozostałych uczestników gonitwy.
3. Start zaprzęgów w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej albo czerwonej chorągiewki przy starcie wolnym, z tym że start w gonitwie przeprowadzanej w systemie handikapowym odbywa się tylko przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki.

§81.1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) zaprzęgi ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego;
- 2) zaprzęgi mogą startować maksymalnie w dwóch rzędach, przy czym ustawia się je w ten sposób, że w drugim rzędzie zaprzęgi zajmują co drugie pole;
- 3) maszynę startową ustawia się w odległości do 350 m przed linią startu;
- 4) sędzia starter wydaje komendę „maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę”, po której zaprzęgi powinny ustawić się w odległości około 150 m za maszyną startową;
- 5) sędzia starter wydaje następnie komendę „gotów do startu”, po której maszyna startowa oraz ustawione za nią zaprzęgi rozpoczynają jazdę;
- 6) w odległości około 100 m przed linią startu zaprzęgi zajmują swoje pola startowe, z tym że zaprzęgi w drugim rzędzie ustawiają się bezpośrednio za pierwszym rzędem;
- 7) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:
 - a) 200 m przed linią startu 30 km/h,
 - b) 100 m przed linią startu 40 km/h,
 - c) na linii startu 52 km/h;

- 8) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od zaprzęgów i bezkolizyjnie zjechać na bok.
2. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki:
 - 1) zaprzęgi ustawia się w kolejności numerów startowych;
 - 2) zaprzęgi mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handikapowym możliwe jest korzystanie ze sprzętu pomocniczego, a w szczególności z gumy;
 - 3) w gonitwach przeprowadzanych w systemie handikapowym zaprzęgi mające do pokonania różne dystanse rozstawia się w odległości co 20 m od linii startu;
 - 4) sędzia starter wydaje komendę „do startu”, po której zaprzęgi jeden za drugim jadą najkrótszą drogą do miejsca startu;
 - 5) sędzia starter wydaje następnie komendy: „start za trzy minuty”, „start za dwie minuty” oraz „start za jedną minutę”, po wydaniu której zaprzęgi ustawiają się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu i rozpoczynają jazdę do linii startu;
 - 6) start następuje po wydaniu komendy „start” i opuszczeniu czerwonej chorągiewki;
 - 7) za równy start uznaje się start, w którym pierwszy zaprzęg nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych zaprzęgów w tym samym rzędzie o więcej, niż długość zaprzęgu;
 - 8) sędzia starter uznaje start za nieważny w przypadku, gdy po komendzie „start” zaprzęg stanie w poprzek bieżni toru wyścigowego, przeszkadzając w starcie innym zaprzęgom.

§82.1. Sędzia starter może zwolnić zaprzęg ze swojej dyspozycji:

- 1) jeżeli zachowanie konia podczas startu stwarza niebezpieczeństwo dla innych zaprzęgów;
 - 2) w przypadku dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu innym zaprzęgom.
2. Do zwalniania zaprzęgu z dyspozycji sędziego startera przepisy §70 i 71 stosuje się odpowiednio.

§83. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił w sposób naruszający zasadę równych szans, w szczególności w przypadku, o którym mowa w §81 ust. 2 pkt 8 lub w przypadku awarii maszyny startowej, uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał kontrstarterowi do zawrócenia zaprzęgów na miejsce startu. Przepis §72 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§84.

1. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika konie powinny biec czystym kłusem; poruszanie do przodu następuje w takcie na dwa, przy diagonalnej kolejności stawiania kopyt;
- 2) powożący stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości prowadzonych przez nich koni, w szczególności powożący nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wycofać zaprzęgów; przy przejściu konia do chodu innego niż określony w pkt 1, powożący powinien wyjechać na zewnątrz bieżni toru wyścigowego i, zwalniając, przywrócić konia do właściwego chodu;
- 3) powożący prowadzą zaprzęgi w taki sposób, aby:
 - a) nie przeszkadzać innym zaprzęgom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy i zajeżdżanie drogi,
 - b) po wyprzedzeniu prowadzącego zaprzęgu zjechać na wewnętrzną stronę bieżni toru wyścigowego (pierwszy tor) w odległości co najmniej 2 długości konia od następnego zaprzęgu
 - c) nie jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej;
- 4) powożący nie mogą:
 - a) płoszyć innego konia,
 - b) uderzać konia batem w gonitwie więcej niż pięć razy, końcem lejców, rękojeścią bata lub w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - c) kontynuować gonitwy, jeżeli zostali podczas jej rozgrywania poinformowani o dyskwalifikacji,
 - d) uderzać konia batem, jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
 - e) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo inne zaprzęgi.
2. Dopuszcza się dwukrotne przejście konia w chód inny niż czysty kłus w danej gonitwie, z wyjątkiem przypadku określonego w §86 ust. 1 pkt 1 lit. b, jeżeli w czasie chodu innego niż czysty kłus zaprzęg traci dystans w stosunku do innych zaprzęgów.
3. Jeżeli koń z zaprzęgu przejdzie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, zaprzęg powinien bez zwalniania osiągnąć celownik.
4. Powożący powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§85.1. Gonitwę wygrywa zaprzęg, którego koń jako pierwszy osiągnie celownik (nos znajduje się na linii mety).

2. Po osiągnięciu celownika zaprzęg powinien stopniowo, na dystansie 150 m, zmniejszyć prędkość.

3. Kolejność, w jakiej konie osiągają celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie oraz czasy i odległości między nimi, jakie osiągnęły w gonitwie.

4. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności foto-finish oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

5. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 3, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

6. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika oraz na podstawie innych informacji dotyczących zgodności przebiegu gonitwy z regulaminem wyścigów konnych.

7. Jeżeli komisja techniczna ustali, że zaprzęg biorący udział w gonitwie był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał innemu zaprzęgowi i w wyniku tego zaprzęg, któremu przeszkadzano, minął celownik po zaprzęgu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa zaprzęg, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu zaprzęgu, któremu przeszkadzał.

8. Jeżeli komisja techniczna ustali, że biorący udział w gonitwie był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał kilku zaprzęgom i w wyniku tego zaprzęgi, którym przeszkadzano, minęły celownik po zaprzęgu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa zaprzęg, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu zaprzęgu, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

9. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 6 i 7 właścicielowi konia lub powożącemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do komisji odwoławczej.

10. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§86.1. Zaprzęg, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

1) koń z tego zaprzęgu:

- a) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni,
- b) przeszedł w danej gonitwie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, jeżeli początek 200 m odcinka został wyraźnie oznakowany,
- c) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus na odcinku dłuższym niż 30 kroków,
- d) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny,
- e) został z gonitwy wycofany,
- f) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera,
- g) trzykrotnie podczas gonitwy przeszedł w chód inny niż czysty kłus,
- h) poruszając się chodem innym niż czysty kłus wyraźnie zyskał dystans w stosunku do pozostałych zaprzęgów;

2) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano koniowi niedozwolone środki dopingujące;

3) zaprzęg był prowadzony przez osobę nieposiadającą licencji na powożenie;

4) zaprzęg brał udział w gonitwie pomimo, że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;

5) dystans zaprzęgu w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym był niezgodny z warunkami gonitwy;

6) zaprzęg lub koń z tego zaprzęgu nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy;

7) zaprzęg był prowadzony przez powożącego w taki sposób, że przeszkadzał innemu zaprzęgowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy.

2. Dyskwalifikacja zaprzęgu z powodu nieprawidłowości chodu konia może zapaść w trybie natychmiastowym w trakcie gonitwy, a zdyskwalifikowany zaprzęg nie może jej kontynuować i powinien w sposób bezpieczny opuścić bieżnię toru wyścigowego.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji zaprzęgu właścicielowi konia przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

§87. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy §78.

Rozdział 16

Szczegółowe zasady rozgrywania gonitw klusem pod siodłem

§88.1. Koń biorący udział w gonitwie klusem pod siodłem powinien być przyprowadzony na miejsce wskazane przez organizatora wyścigów konnych nie później niż na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy.

2. Ogłowie konia nie może zawierać elementów mogących powodować jego ból lub zranienie.
3. Waga jeźdźca oznacza wagę człowieka, bez kasku, oraz wszystkich przedmiotów, które koń niesie w gonitwie, z wyjątkiem napierśnika, wytoka, nachrapnika, uzdy, kielzna, okularów, bata, nauszników, wszelkich ochraniaczy, bandaży, ściereki pod siodło z numerem, pomniejszoną o 0,5 kg przewidzianą na kamizelkę ochronną albo o rzeczywistą wagę kamizelki.
4. Szczegółowa skala wag noszonych przez konie jest określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§89.1. Od chwili wjechania na bieżnię toru wyścigowego do chwili startu konie pozostają w dyspozycji sędziego startera.

2. Przy starcie zabronione jest przeszkadzanie innemu koniowi lub wykonywanie czynności wpływających negatywnie na równe szanse pozostałych uczestników gonitwy.
3. Start w gonitwie odbywa się przy zastosowaniu maszyny startowej albo czerwonej chorągiewki (start wolny), z tym że start w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym odbywa się tylko przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki.

§90.1. W gonitwach, w których używa się maszyny startowej:

- 1) konie ustawia się za maszyną startową w kolejności numerów startowych od wewnętrznej strony bieżni toru wyścigowego;
- 2) maszynę startową ustawia się w odległości do 350 m przed linią startu;
- 3) sędzia starter wydaje komendę „maszyna startowa jedzie do startu za 1 minutę”, po której konie powinny ustawić się w odległości około 150 m za maszyną startową;
- 4) sędzia starter wydaje następnie komendę „gotów do startu”, po której maszyna startowa oraz ustawione za nią konie ruszają;
- 5) w odległości około 100 m przed linią startu konie zajmują swoje pola startowe;
- 6) maszyna startowa podczas startu powinna osiągać prędkości:
 - a) 200 m przed linią startu 30 km/h,
 - b) 100 m przed linią startu 40 km/h,
 - c) na linii startu 52 km/h;
- 7) po przekroczeniu linii startu maszyna startowa zwiększa prędkość, aby oddalić się od koni i bezkolizyjnie zjechać na bok.

2. W gonitwach, w których start odbywa się przy zastosowaniu czerwonej chorągiewki:

- 1) konie ustawia się w kolejności numerów startowych;
- 2) konie mogą startować w kilku rzędach, przy czym w gonitwach przeprowadzanych w systemie handicapowym konie, mające do pokonania różne dystanse rozstawia się w odległości co 20 m od linii startu;
- 3) sędzia starter wydaje komendę „do startu”, po której konie jeden za drugim udają się najkrótszą drogą do miejsca startu;
- 4) sędzia starter wydaje następnie komendy: „start za trzy minuty”, „start za dwie minuty” oraz „start za jedną minutę”, po której wydaniu konie ustawia się w jednej linii, zwrócone w kierunku linii startu i kieruje się je do linii startu;
- 5) start następuje po wydaniu komendy „start” i opuszczeniu czerwonej chorągiewki,
- 6) za start równy uznaje się start, w którym żaden koń nie jest wysunięty w stosunku do pozostałych w tym samym rzędzie o więcej niż o długość.

§91.1. Sędzia starter może zwolnić konia ze swojej dyspozycji w przypadku:

- 1) stwarzania przez konia podczas startu niebezpieczeństwa dla innych uczestników;
 - 2) dwukrotnego uniemożliwienia wykonania startu;
 - 3) nagłego zachorowania jeźdźcy lub konia;
 - 4) opóźnienia lub przeszkadzania przez jeźdźcę w wykonaniu prawidłowego startu;
 - 5) rażącego naruszenia zasady równości szans;
 - 6) zaistnienia innych uzasadnionych przypadków, po uprzednim zawiadomieniu komisji technicznej.
2. O zwolnieniu konia z dyspozycji sędzia starter zawiadamia komisję techniczną, w miarę możliwości przed rozpoczęciem gonitwy, nie później jednak niż bezpośrednio po jej zakończeniu.

§92. Jeżeli w okresie od wyjścia koni na bieżnię toru wyścigowego do momentu podejścia do linii startu nastąpi jakakolwiek okoliczność uniemożliwiająca w ocenie komisji technicznej udział konia w gonitwie, lub w której wyniku może zostać naruszona zasada równości szans, komisja techniczna może uznać konia za zwolnionego z dyspozycji sędziego startera.

§93. Jeżeli sędzia starter stwierdził, że start nastąpił:

- 1) w sposób naruszający zasadę równych szans lub
- 2) w wyniku awarii maszyny startowej
 - uznaje taki start za nieważny i sygnałem dźwiękowym lub świetlnym oraz podniesieniem czerwonej chorągiewki daje sygnał osobie wyznaczonej przez organizatora wyścigów konnych (kontrstarterowi), znajdującej się w odległości 80 m od linii startu, do zawrócenia koni na miejsce startu.

§94.1. Konia, który nie wystartował lub wystartował, ale zatrzymał się lub zboczył z wyznaczonego toru gonitwy przed minięciem kontrstartera, uważa się za konia, który pozostał na starcie.

2. Konia, który po prawidłowym starcie minął kontrstartera, uważa się za konia, który brał udział w gonitwie w sposób ważny, nawet jeżeli jej nie ukończył.

3. Konia, który prawidłowo wystartował, minął kontrstartera, zboczył z wyznaczonego toru gonitwy lub nie osiągnął celownika, uważa się za konia, który nie ukończył gonitwy.

4. Koń, który był w dyspozycji sędziego startera i nie wystartował, nie może brać udziału w gonitwie dla koni, które nie biegały.

§95.1. W trakcie rozgrywania gonitwy:

- 1) od chwili wystartowania do chwili minięcia celownika konie powinny biec czystym kłusem (poruszanie do przodu następuje w takcie na dwa, przy diagonalnej kolejności stawiania kopyt);
- 2) jeźdźcy stosują taktykę, która umożliwia maksymalne wykorzystanie możliwości dosiadanych przez nich koni, w szczególności nie mogą w żadnej fazie gonitwy, bez uzasadnionej przyczyny, wstrzymywać koni;
- 3) przy przejściu konia do chodu innego niż określony w pkt. 1, jeździec powinien wyjechać na zewnątrz bieżni toru wyścigowego i zwalniając przywrócić konia do czystego kłusa.

2. Jeźdźcy nie mogą:

- 1) przeszkadzać innym koniom, w szczególności przez ich potrącanie, przepychanie, przyciskanie do bandy, zajeżdżanie drogi oraz płoszyć innego konia;
- 2) jechać środkiem bieżni, z wyjątkiem prostej finiszowej;
- 3) uderzać konia batem:
 - a) więcej niż pięć razy w gonitwie,
 - b) w sposób, który może spowodować obrażenia,
 - c) jeżeli w wyniku tego koń nie przyspiesza, został pokonany lub z przewagą wygrywa gonitwę,
 - d) w głowę, szyję, podbrzusze, słabiznę,
 - e) podnosząc rękojeść bata powyżej poziomu ramienia;
- 4) uderzać konia końcem wodzy lub rękojeścią bata;
- 5) kontynuować gonitwy, jeżeli zostali podczas jej rozgrywania poinformowani o dyskwalifikacji;
- 6) poganiać konia ręką;
- 7) stwarzać innych sytuacji mogących narazić na niebezpieczeństwo jeźdźców lub konie.

3. Dopuszcza się dwukrotne przejście konia w chód inny niż czysty kłus w danej gonitwie, z wyjątkiem przypadku określonego w §98 ust. 1 pkt 2, jeżeli w czasie chodu innego niż czysty kłus, koń traci dystans w stosunku do innych koni.

4. Jeżeli koń przejdzie w chód inny niż czysty kłus na odcinku ostatnich 200 m przed celownikiem, powinien bez zwalniania osiągnąć celownik.

5. Jeździec powinien wykazać poprawną taktycznie i technicznie jazdę.

§96.1. Gonitwę wygrywa koń, który jako pierwszy osiągnie celownik (nos znajduje się na linii mety).

2. Po osiągnięciu celownika koń powinien stopniowo, na dystansie 150 m, zmniejszyć prędkość.

§97.1. Kolejność, w jakiej konie osiągają celownik, ustala sędzia u celownika, określając kolejne miejsca, jakie zajęły poszczególne konie, oraz czasy, jakie osiągnęły w gonitwie.

2. Dla ustalenia kolejności, w jakiej konie osiągnęły celownik, mogą być stosowane pomocnicze urządzenia techniczne, w szczególności foto-finish oraz zapis przebiegu gonitwy na nośnikach danych.

3. Sędzia u celownika zamieszcza ustalenia, o których mowa w ust. 1, w protokole, który niezwłocznie przekazuje komisji technicznej.

4. Ustalenia wyniku gonitwy dokonuje komisja techniczna na podstawie protokołu przekazanego przez sędziego u celownika, informacji od sędziego u wagi o wynikach sprawdzania wagi oraz na podstawie innych informacji dotyczących przebiegu gonitwy.

5. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi i w wyniku tego koń, któremu przeszkadzano, minął celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał.

6. Jeżeli komisja techniczna ustali, że koń biorący udział w gonitwie był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał kilku koniom i w wyniku tego konie, którym przeszkadzano, minęły celownik po koniu, który przeszkadzał, komisja techniczna, ustalając wynik gonitwy, przesuwa konia, który przeszkadzał, na miejsce bezpośrednio po miejscu konia, któremu przeszkadzał i który zajął najbardziej odległe miejsce.

7. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawach określonych w ust. 5 i 6 właścicielowi konia lub jeźdźcowi przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

8. Wyniki gonitwy są podawane do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty na danym torze wyścigowym.

§98.1. Koń, który brał udział w gonitwie, podlega dyskwalifikacji, jeżeli:

- 1) był trenowany przez osobę nieposiadającą licencji na trenowanie koni;
- 2) przeszedł w danej gonitwie w chód inny niż czysty kłus na odcinku 200 m przed celownikiem, przy czym początek 200 m odcinka został wyraźnie oznakowany;
- 3) poruszał się w gonitwie chodem innym niż czysty kłus na odcinku dłuższym niż 30 kroków;
- 4) nie został zapisany do gonitwy albo zapis został uznany za nieważny;
- 5) został wycofany z gonitwy;
- 6) został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 7) w wyniku kontroli antydopingowej ustalono, że podano mu niedozwolone środki dopingujące;
- 8) trzykrotnie przeszedł w chód inny niż czysty kłus;
- 9) poruszając się chodem innym niż czysty kłus wyraźnie zyskał dystans w stosunku do pozostałych koni;
- 10) był dosiadany przez osobę nieposiadającą licencji na dosiadanie koni;
- 11) waga jeźdźcy, który go dosiadał, nie była sprawdzona przed i po gonitwie;
- 12) niósł wagę niższą co najmniej o 0,4 kg od tej, jaka wynikała z warunków gonitwy;
- 13) waga jeźdźcy, który go dosiadał, sprawdzona po gonitwie, okazała się co najmniej o 0,4 kg niższa od wagi ustalonej przed gonitwą;
- 14) brał udział w gonitwie pomimo, że został zwolniony z dyspozycji sędziego startera;
- 15) nie spełniał warunków określonych dla danej gonitwy;
- 16) był prowadzony przez jeźdźcę w taki sposób, że przeszkadzał innemu koniowi, który wskutek tego nie ukończył gonitwy;
- 17) dystans w gonitwie przeprowadzanej w systemie handicapowym był niezgodny z warunkami gonitwy.

2. Dyskwalifikacja konia z powodu nieprawidłowości chodów może zapaść w trybie natychmiastowym w trakcie gonitwy, a zdyskwalifikowany koń nie może jej kontynuować i jeździć, w sposób bezpieczny, opuszcza bieżnię toru wyścigowego.

3. Od orzeczenia komisji technicznej w sprawie dyskwalifikacji konia właścicielowi konia przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej.

§99. Do uznawania gonitwy za nieważną stosuje się odpowiednio przepisy §78.

Rozdział 17

Składanie protestów

§100.1. Protest może być złożony z powodu następujących nieprawidłowości dotyczących gonitwy:

- 1) nieprawidłowego dystansu gonitwy;
- 2) różnicy między wagą jeźdźcy stwierdzoną po gonitwie a wagą ustaloną przed gonitwą;
- 3) niedopełnienia warunków określonych w §63, a w przypadku kłusaków w §79 ust. 4 i §88 ust. 1;
- 4) niezważenia jeźdźcy przed lub po gonitwie;
- 5) niezgodnego z przepisami postępowania jeźdźcy (powożącego) w czasie gonitwy;
- 6) zmylenia toru lub innej nieprawidłowości w przebiegu gonitwy;
- 7) zastosowania u konia niedozwolonego środka dopingującego;
- 8) niesienia przez konia w gonitwie nieprawidłowo ustalonej wagi;

- 9) nieuprawnionego udziału konia w gonitwie;
 - 10) niespełniania przez konia określonych warunków gonitwy;
 - 11) nieważności zapisu konia do gonitwy;
 - 12) rozgrywania gonitwy niezgodnie z przepisami;
 - 13) udziału w gonitwie konia innego niż ten, który był do niej zapisany, oraz dokonania identyfikacji na podstawie podrobionych, przerobionych lub poświadczających nieprawdę dokumentów.
2. Protest składa się w następujących terminach:
- 1) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1:
 - a) najpóźniej na 30 minut przed rozpoczęciem gonitwy, jeżeli protest dotyczy pierwszej gonitwy określonej w oficjalnym programie wyścigów konnych na dany dzień, a w pozostałych gonitwach najpóźniej do sygnału oznaczającego wyjeżdżanie jeźdźców na start do gonitwy,
 - b) najpóźniej do chwili wyjechania zaprzęgów na bieżnię toru wyścigowego;
 - 2) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, najpóźniej do czasu, gdy jeździec, którego wagi protest dotyczy, nie zejdzie z wagi;
 - 3) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7, najpóźniej do sygnału oznaczającego zakończenie ważenia jeźdźców po gonitwie albo do upływu 5 minut po minięciu celownika przez ostatni zaprzęg;
 - 4) w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 8-13, najpóźniej przed upływem 48 godzin po zakończeniu gonitwy.
3. Protestów zgłoszonych po upływie terminów określonych w ust. 2 nie rozpatruje się.

§101.1. Protest składa się ustnie albo na piśmie przewodniczącemu komisji technicznej.
2. Jeździec (powożący) biorący udział w gonitwie zapowiada protest sędziemu u celownika, wyjeżdżając z bieżni toru wyścigowego i podnosząc rękę. Następnie jeździec składa go ustnie sędziemu u wagi, a powożący ustnie przewodniczącemu komisji technicznej.

3. Protest zgłoszony ustnie:

- 1) przez osoby inne, niż jeździec (powożący), powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem terminu do jego złożenia;
- 2) przez trenerów w sprawach określonych w §100 ust. 1 pkt 3-7, powinien być potwierdzony na piśmie najpóźniej przed upływem godziny od jego zgłoszenia.

§102.1. Protesty rozstrzyga komisja techniczna, która przed wydaniem orzeczenia wzywa osoby zainteresowane do udzielenia wyjaśnień.

2. Jeżeli protest nie zostanie uwzględniony, osobie, która go złożyła służy odwołanie do komisji odwoławczej.

Rozdział 18

Zasady i tryb kontroli antydopingowej jeźdźców (powożących) i koni oraz wykaz niedozwolonych środków dopingujących

§103. Kontrola antydopingowa polega na pobraniu krwi, wydaliny lub wydzieliny z organizmu jeźdźcy (powożącego) lub konia oraz na przeprowadzeniu badań laboratoryjnych próbek pobranego materiału w laboratorium wskazanym przez Prezesa.

§104.1. Przeprowadzenie kontroli antydopingowej zarządza komisja techniczna z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- 1) sędziego technicznego;
- 2) właściciela konia;
- 3) trenera
- 4) dyżurnego lekarza weterynarii, w przypadku kontroli dotyczącej koni;
- 5) dyżurnego lekarza medycyny, w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźcy (powożącego);
- 6) kierownika stajni wyścigowej;
- 7) jeźdźcy (powożącego).

2. O rodzaju pobieranych prób do badań laboratoryjnych, w postaci krwi albo wydaliny, albo wydzieliny, albo dwóch rodzajów tych prób, decyduje wyłącznie lekarz medycyny lub lekarz weterynarii, uprawniony do pobierania prób na danym torze wyścigowym.

3. Pobierania krwi, wydaliny lub wydzieliny dokonuje odpowiednio dyżurny lekarz medycyny albo dyżurny lekarz weterynarii, w obecności specjalnie do tego celu wyznaczonego przez komisję techniczną sędziego oraz trenera, w wyznaczonym do tego celu pomieszczeniu.

4. Przed przystąpieniem do pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny sędzia dokonuje ustalenia tożsamości jeźdźcy (powożącego) lub identyfikacji konia.

5. Jeżeli jeździec (powożący) nie podda się kontroli antydopingowej, uważa się, że był pod wpływem niedozwolonego środka dopingującego.

§105.1. Z pobranej krwi, wydaliny lub wydzieliny sporządza się próbę, którą dzieli się na dwie próbki, zabezpieczając je w sposób uniemożliwiający ich naruszenie.

2. Próbkę przesyła się w pierwszym dniu roboczym po dniu, w którym rozegrano gonitwę, do laboratorium, o którym mowa w §103, które przeprowadza badania jednej z nich, a drugą przechowuje w odpowiednich warunkach.

§106. Z przeprowadzonej kontroli antydopingowej sporządza się protokół zawierający:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres jeźdźcy (powożącego) lub opis konia;
- 2) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę oraz innych osób obecnych przy tej czynności;
- 3) czas i miejsce pobrania krwi, wydaliny lub wydzieliny oraz sporządzenia próbek;
- 4) podpisy:
 - a) lekarza pobierającego krew, wydalinę lub wydzielinę,
 - b) sędziego wyścigowego członka komisji technicznej,
 - c) trenera konia, od którego pobierana jest próba.

§107.1. O wyniku badania próbki komisja techniczna informuje niezwłocznie po otrzymaniu tego wyniku z laboratorium:

- 1) właściciela, trenera oraz kierownika stajni w przypadku kontroli dotyczącej konia;
 - 2) jeźdźcy (powożącego) w przypadku kontroli dotyczącej jeźdźcy (powożącego).
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które mają zastrzeżenia do wyniku badania próbki, mogą w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego wyniku, złożyć do komisji technicznej wniosek o przeprowadzenie badania drugiej próbki.
3. Badanie drugiej próbki, przeprowadza się w innym laboratorium, wybranym przez osobę składającą wniosek spośród określonych przez Prezesa laboratoriów, których wykaz podaje się do wiadomości przez wywieszenie w lokalach należących do toru wyścigowego.
4. W przypadku przeprowadzenia badania drugiej próbki o wyniku kontroli decyduje wynik tego badania.

§108. Koszty przeprowadzenia kontroli antydopingowej ponosi Klub, z tym że w przypadku, gdy:

- 1) wniosek o przeprowadzenie kontroli złożył właściciel konia, kierownik stajni wyścigowej, trener lub jeździec (powożący), a wynik okazał się negatywny koszty te ponosi osoba, która złożyła wniosek;
- 2) wynik kontroli jest pozytywny koszty te ponosi jeździec (powożący) w przypadku kontroli jeźdźcy (powożącego) albo właściciel konia – w przypadku kontroli konia.

§109.1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla jeźdźców (powożących) są środki farmakologiczne ujęte w art. 43 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2016 r. poz. 176) oraz środki uznane za dopingowe przez IFHA i UET.

2. Wykaz niedozwolonych środków dopingujących dla koni jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

Rozdział 19

Zasady porządkowe na terenach i w lokalach należących do toru wyścigowego

§110.1. Organizator wyścigów konnych powinien zapewnić wyodrębnione pomieszczenia lub miejsca dla:

- 1) komisji technicznej;
- 2) sędziego u wagi;
- 3) sędziego u celownika;
- 4) jeźdźców (powożących);
- 5) trenerów.

2. W pomieszczeniach lub miejscach, o których mowa w ust. 1, w czasie rozgrywania gonitw, bez zgody komisji technicznej, nie mogą przebywać osoby trzecie.

§111.1. Na padoku mogą przebywać sędziowie, jeźdźcy (powożący), trenerzy, kierownicy stajni lub właściciele koni biorących udział w danej gonitwie, osoby wyznaczone do prezentacji koni, dyżurni lekarze weterynarii i medycyny oraz osoby upoważnione przez organizatora wyścigów konnych.

2. Na bieżni toru wyścigowego, w trakcie rozgrywania gonitwy, mogą przebywać wyłącznie sędziowie wyścigowi lub osoby wyznaczone przez organizatora wyścigów konnych.

§112. W pomieszczeniu lub miejscu wyznaczonym dla sędziego u wagi mogą przebywać jeźdźcy przygotowujący się do gonitwy oraz trenerzy, których konie biorą udział w gonitwie.

Rozdział 20

Katalog czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne oraz kar wymierzanych za ich popełnienie

§113. 1. Kto:

- 1) umyślnie podaje w zapisie konia do gonitwy albo w zgłoszeniu konia do wyścigów konnych w danym roku informacje nieprawdziwe, posługuje się fałszywymi dokumentami stanowiącymi podstawę identyfikacji konia, podmienia konia w gonitwie,
- 2) zmniejsza lub usiłuje zmniejszyć szanse koni w gonitwie lub współdziała w popełnieniu takiego czynu albo pomaga lub nakłania do jego popełnienia,
- 3) przez umyślnie działanie zmniejsza wartość użytkową konia,
- 4) umyślnie przeszkadza koniom w prawidłowym rozegraniu gonitwy,
- 5) podaje koniowi przed gonitwą lub w czasie jej trwania niedozwolony środek dopingujący lub środek uspokajający, poleca podać taki środek lub na to zezwala albo, wiedząc o tym, nie przeciwdziała temu,
- 6) będąc właścicielem konia biorącego udział w gonitwie, czyni zakład przeciw własnemu koniowi lub przeciw koniowi ze swojej stajni,
- 7) na terenie toru wyścigowego i w czasie wyścigów konnych świadomie zakłóca przeprowadzenie gonitwy,
- 8) będąc sędzią wyścigowym, kierownikiem stajni, trenerem lub jeźdźcem (powożącym) albo dyżurnym lekarzem weterynarii albo medycyny, czyni zakłady wzajemne,
- 9) narusza obowiązki określone w przepisach o wyścigach konnych, wykonuje je w stanie po użyciu alkoholu lub środka odurzającego lub rażąco narusza porządek na terenie lub w lokalu należącym do toru wyścigowego,
- 10) dosiada (powozi) konia w gonitwie po użyciu niedozwolonego środka dopingującego,
- 11) stosuje względem konia elementy wchodzące w skład siodła, ogłowia, uprząży powodujące jego zranienia lub ból lub wiedząc o tym nie przeciwdziała temu
- podlega karze pieniężnej albo zawieszenia pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową albo zawieszenia licencji na trenowanie koni, dosiadanie koni (powożenie) albo pełnienie funkcji sędziego wyścigowego.

2. Kto jako trener, jeździec (powożący) albo sędzia wyścigowy dopuszcza się czynów, o których mowa w ust. 1, w sposób szczególnie rażący lub popełnia je notorycznie, podlega karze pozbawienia prawa trenowania koni albo dosiadania (powożenia) koni, albo pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§114. Kto:

- 1) zastosuje w gonitwie niedozwolone podkowy,
- 2) znieważa osoby spełniające czynności związane z przeprowadzaniem gonitw,
- 3) nie zgłasza przypadku zachorowania konia przed lub po gonitwie,
- 4) przy pokonywaniu płotu lub przeszkody korzysta z pomocy osób trzecich, takiej pomocy udziela lub poleca udzielić,
- 5) przy starcie korzysta z pomocy osób trzecich lub takiej pomocy udziela,
- 6) zgłosi oczywiście bezzasadny protest,
- 7) odmawia udzielenia wyjaśnień komisji technicznej,
- 8) przez niedbalstwo doprowadzi do zranienia konia
- podlega karze upomnienia albo nagany, albo karze pieniężnej.

§115. Jeździec (powożący), który:

- 1) nie dokłada wszelkich starań, aby wygrać gonitwę lub zająć jak najlepsze miejsce,
- 2) przez niedbalstwo przeszkadza innemu koniowi lub zaprzęgowi w gonitwie,
- 3) przez niedbalstwo opóźnia start,
- 4) nie wykonuje poleceń sędziego startera,

- 5) wstrzymuje konia na starcie,
- 6) pozostaje na starcie albo bierze udział w gonitwie pomimo zwolnienia z dyspozycji startera,
- 7) bierze udział w gonitwie pomimo informacji o dyskwalifikacji,
- 8) zmyli trasę w gonitwie,
- 9) nie rozsiódł konia po gonitwie lub nie zgłosi się do sędziego u wagi, lub oddali się z miejsca ważenia bez zezwolenia,
- 10) w gonitwie z płotami lub przeszkodami dokonuje skoków próbnych nie nakazanych przez komisję techniczną,
- 11) bierze udział w gonitwie bez kamizelki ochronnej,
- 12) nie przygotuje się do gonitwy w czasie i w sposób określony w regulaminie wyścigów konnych
- podlega karze pieniężnej albo karze zawieszenia licencji na dosiadanie koni (powożenie).

§116.1. Kto:

- 1) zapisuje do gonitwy z płotami lub przeszkodami konia źle skaczącego,
 - 2) nie przygotuje konia lub zaprzęgu do gonitwy w czasie i w sposób określony w regulaminie wyścigów konnych
- podlega karze upomnienia, nagany lub karze pieniężnej
2. Kto używa w gonitwach barw innych niż te, które zostały zarejestrowane, podlega karze pieniężnej.

Rozdział 21

Szczegółowy tryb postępowania w sprawach o przewinienia dyscyplinarne

§117. Komisja techniczna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z urzędu albo na wniosek organizatora wyścigów konnych, sędziego technicznego, właściciela konia, kierownika stajni, trenera, jeźdźca (powożącego), dyżurnego lekarza weterynarii lub dyżurnego lekarza medycyny.

§118. W przypadku potrzeby przeprowadzenia czynności wyjaśniających w postępowaniu dyscyplinarnym, przewodniczący komisji technicznej wyznacza do tych czynności jednego z jej członków.

1. Prowadzący czynności wyjaśniające bada wszelkie okoliczności potrzebne do bezstronnego wyjaśnienia sprawy, jak również zbiera środki dowodowe, w szczególności przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby korzysta z opinii biegłych.
2. Prowadzący czynności wyjaśniające sporządza protokół z przebiegu przesłuchania świadka. Protokół podpisuje prowadzący czynności wyjaśniające i świadek.
3. Prowadzący czynności wyjaśniające umożliwia obwinionemu przed zakończeniem tych czynności sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich zarzutów, jak również co do materiału dowodowego zebranego w sprawie. Okoliczności wskazane przez obwinionego, mające służyć odparciu zarzutu, powinien prowadzący czynności wyjaśniające sprawdzić w miarę możliwości, a zgłoszonych przez obwinionego świadków przesłuchać, jeżeli uzna, że zeznania tych świadków mogą mieć dla obrony obwinionego istotne znaczenie.
4. Odmowa wypowiedzenia się przez obwinionego w czasie przeprowadzania czynności wyjaśniających lub fizyczna niemożność przesłuchania go, trwająca do ukończenia postępowania wyjaśniającego, nie wstrzymuje dalszego toku sprawy.
5. Osoba ukarana karą pieniężną wpłaca kwotę pieniężną z tytułu orzeczonej kary na rzecz Klubu w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Rozdział 22

Wymogi, które powinien spełniać oficjalny program wyścigów konnych

§119.1. Organizator wyścigów konnych wydaje oficjalny program wyścigów konnych na poszczególne dni wyścigowe, w których rozgrywane są gonitwy.

1. Program wyścigów konnych zawiera co najmniej:
 - 1) nazwę toru wyścigowego;
 - 2) datę, godziny i kolejność rozgrywania poszczególnych gonitw;
 - 3) wartość nagród za zajęcie poszczególnych miejsc w gonitwie;
 - 4) szczegółowe warunki każdej gonitwy;
 - 5) nazwę, płeć, maść i wiek koni zapisanych do poszczególnych gonitw oraz nazwę matki i ojca każdego z tych koni;

- 6) imiona i nazwiska albo nazwy właścicieli koni zapisanych do poszczególnych gonitw, nazwę stajni wyścigowej, w której są one trenowane, imiona i nazwiska trenerów oraz imiona i nazwiska jeźdźców (powożących);
- 7) wagę, którą ma nieść koń w gonitwie;
- 8) barwy wyścigowe właścicieli koni;
- 9) komunikaty i orzeczenia komisji technicznej.

Rozdział 23

Kategoryzacja jeźdźców (powożących)

§120.1. W zależności od pobierania wynagrodzenia ustala się następujące kategorie jeźdźców (powożących):

- 1) amator - jeździec (powożący) niepobierający wynagrodzenia, który nie dosiadał (nie powoził) koni jako zawodowiec w okresie ostatnich trzech lat;
- 2) zawodowiec - jeździec (powożący) pobierający wynagrodzenie.

2.W zależności od liczby wygranych w gonitwach rozgrywanych wyłącznie galopem, ustala się następujące kategorie jeźdźców:

- 1) uczeń jeździecki - jeździec, który nie wygrał 10 gonitw;
- 2) starszy uczeń jeździecki - jeździec, który wygrał od 10 do 24 gonitw;
- 3) praktykant dżokejski - jeździec, który wygrał od 25 do 49 gonitw;
- 4) kandydat dżokejski - jeździec, który wygrał od 50 do 99 gonitw;
- 5) dżokej - jeździec, który wygrał co najmniej 100 gonitw.

3.Przy ustalaniu kategorii jeźdźcy zalicza się zwycięstwa w gonitwach, o których mowa w §6 pkt 1, z wyjątkiem gonitw kwalifikacyjnych.

Rozdział 24

Przepisy końcowe

§121.1. Szczegółowe warunki gonitw ustalone przez organizatora wyścigów konnych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność, o ile nie są niezgodne z przepisami tego rozporządzenia.

2.Szczegółowe warunki gonitw ustalone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i niezgodne z przepisami tego rozporządzenia organizator wyścigów konnych zmienia, w terminie 21 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w sposób zgodny z przepisami niniejszego rozporządzenia.

§122. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.08.2001 r. w sprawie ustalenia regulaminu wyścigów konnych (Dz. U. Nr 90, poz. 1006, z późn. zm.).

§123. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK NR 1

Szczegółowy sposób ustalania grup i handicapów koni ras pełnej krwi angielskiej, arabskich czystej krwi oraz półkrwi

1. Ustala się dwa terminy przegrupowania koni:
 - 1) na sezon wiosenny, przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego;
 - 2) na sezon letni, po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej.
2. W przegrupowaniu na sezon wiosenny gonitwy pozagrupowe dzieli się na kategorie A i B, a grupowe na I, II i III grupę.
3. Konie 3-letnie pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych gonitw w roku ubiegłym w następujący sposób:
 - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A;
 - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B;
 - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy lub gonitwę próbną;
 - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy;
 - 5) w III grupie znajdują się konie, które w ubiegłym roku nie wygrały gonitwy II grupy.
4. Konie 4-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 5-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi przegrupowuje się na zasadzie wygranych gonitw w ubiegłym roku w następujący sposób:
 - 1) poza grupami w kategorii A pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii A;
 - 2) poza grupami w kategorii B pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę kategorii B;
 - 3) w I grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę I grupy, będąc w I grupie lub kategorii B,
 - 4) w II grupie pozostają konie, które w ubiegłym roku wygrały gonitwę II grupy, będąc w II grupie lub I grupie;
 - 5) koń nie może być przegrupowany niżej o więcej niż 2 grupy (kategorie) w stosunku do grupy (kategorii), w jakiej ukończył poprzedni sezon;
 - 6) pozostałe konie zostają zakwalifikowane do III grupy;
 - 7) konia, który nie wygrał w ubiegłym roku gonitwy, z wynikiem innym niż łeb w łeb, przesuwają się o jedną grupę niżej;
 - 8) koń pełnej krwi angielskiej oraz koń arabski czystej krwi, który wygrał sumę nagród równą lub wyższą od dwukrotnej wartości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy, nie zostaje przegrupowany;
 - 9) koń, który wygrał sumę nagród co najmniej równą najwyższej pierwszej nagrodzie w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do II grupy, a koń, który wygrał sumę nagród co najmniej równą podwójnej najwyższej pierwszej nagrodzie w kategorii B, nie może być przegrupowany niżej niż do I grupy.
5. 3-letnie konie arabskie czystej krwi mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 maja w II grupie lub w gonitwach próbnych i do końca danego roku przesuwają się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej, także z wynikiem łeb w łeb, zostaje przegrupowany do kategorii B.
6. Konie 2-letnie pełnej krwi angielskiej mogą brać udział w gonitwach od dnia 1 czerwca w II grupie lub w gonitwach próbnych i do końca bieżącego roku będą przesuwać się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami. Zwycięzca gonitwy próbnej, także z wynikiem łeb w łeb, zostaje przegrupowany do kategorii B.
7. W przegrupowaniu koni na sezon letni konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi zostają przegrupowane na zasadzie wygranych nagród w sezonie wiosennym bieżącego roku w następujący sposób:
 - 1) wszystkie konie zostają przesunięte o jedną grupę lub kategorię niżej, z wyjątkiem koni, które wygrały:
 - a) gonitwę kategorii A,
 - b) sumę nagród w wysokości najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy,
 - c) samodzielnie grupę lub kategorię niższą od tej, w której się znajdowały, z wyłączeniem koni kategorii A, które wygrały handicap grupowy;
 - 2) podczas przegrupowania na sezon letni tworzy się IV grupę koni, które w sezonie wiosennym danego roku nie wygrały gonitwy III grupy.
8. Konie 3-letnie i starsze pełnej krwi angielskiej oraz 4-letnie i starsze konie arabskie czystej krwi po wygraniu jednorazowo 125 % najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy zostają przegrupowane co najmniej do kategorii B, a po wygraniu jednorazowo 250 % najniższej pierwszej nagrody kategorii A dla danej rasy - do kategorii A (nie dotyczy handicapów).

9. Wszystkie gonitwy handikapowe (nie dotyczy handikapów grupowych, wygranych z wynikiem łeb w łeb) wygrane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w innym państwie bez względu na wysokość nagrody przesuwają konia o jedną grupę, z wyjątkiem koni kategorii A, które po wygraniu handikapu grupowego są traktowane jak konie, które wygrały grupę niżej. Przepis dotyczy koni wszystkich ras.
10. Handikap generalny jest prowadzony na bieżąco i ogłaszany w każdy poniedziałek przed dniem zapisów w siedzibie Klubu. Koń zostaje ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, jeżeli był ujęty w handikapie generalnym po sezonie roku poprzedniego. Koń, który nie był ujęty w handikapie generalnym przed sezonem, zostanie w nim ujęty, jeżeli w bieżącym sezonie ukończył przynajmniej dwie gonitwy i nie został w żadnej z nich zdyskwalifikowany. Po dniu derby dla koni pełnej krwi angielskiej w handikapie generalnym zostaną ujęte tylko te konie, które w bieżącym sezonie ukończyły przynajmniej dwie gonitwy i nie zostały w żadnej z nich zdyskwalifikowane. Przy ustalaniu w handikapie generalnym wagi konia, który nie był w nim ujęty przed sezonem, nie uwzględnia się startów tego konia w innym państwie.
11. Jeżeli między ogłoszeniem wagi, jaką mają nieść poszczególne konie w gonitwie handikapowej, a chwilą ważenia jeźdźca do gonitwy, koń wygrał gonitwę, otrzymuje dodatkowo 2 kg nadwagi za każdą wygraną gonitwę.
12. Konie pełnej krwi angielskiej i arabskie czystej krwi, które były trenowane i brały udział w gonitwach w innym państwie, zostają sklasyfikowane na podstawie wygranych nagród przeliczanych według zasad ustalonych przez IFHA w Międzynarodowym Porozumieniu na temat Wyścigów Konnych i Hodowli Koni (International Agreement on Breeding, Racing and Wagering) dla danego roku, zwanego dalej „przelicznikiem MPHWiP”, w następujący sposób:
 - 1) w przypadku konia, który:
 - a) wygrał gonitwę, bierze się pod uwagę wartość nagrody,
 - b) nie wygrał gonitwy, bierze się pod uwagę sumę wartości nagród za zajęte miejsca, jeżeli po przeliczeniu suma ta jest równa potrójnej wartości pierwszej nagrody przewidzianej dla gonitwy danej grupy;
 - 2) koń, który brał udział w gonitwie w kraju, dla którego nie podano przelicznika MPHWiP, zostaje sklasyfikowany według jakości wygranych gonitw.
13. Jeżeli koń trenowany w kraju wygra nagrodę w innym państwie, to wartość jej zostaje przeliczona na podstawie kursu na dany rok zgodnie z przelicznikiem MPHWiP, a koń zostaje przegrupowany zgodnie z przepisami na dany rok.
14. Konie 3-letnie półkrwi mogą brać udział w gonitwach po dniu 1 marca systemem grupowym.
15. Konie 3-letnie półkrwi, które w rodowodzie do V pokolenia włącznie posiadają co najmniej 50% pełnej krwi angielskiej, rozpoczynają brać udział w gonitwach wiosną każdego roku od II grupy; pozostałe 3-letnie konie półkrwi rozpoczynają brać udział w gonitwach od III grupy.
16. Wszystkie 3-letnie konie półkrwi przesuwają się w grupach zgodnie z wygranymi gonitwami; gonitwy grupowe dzieli się na grupę I, II, III, zaś pozagrupowe na kategorię A i B.
17. Wygrane w gonitwach płaskich nie są zaliczane do gonitw z płotami oraz gonitw z przeszkodami i odwrotnie.

ZAŁĄCZNIK NR 2

Skala wag noszonych przez konie

I. Skala wag w gonitwach płaskich

1. Wagi noszone przez konie pełnej krwi angielskiej i konie półkrwi obowiązujące w gonitwach:
 - 1) dla koni 2-letnich:
 - a) do dnia 31 lipca - 56 kg,
 - b) po dniu 31 lipca - 57 kg;
 - 2) dla koni 2-letnich i starszych:
 - a) dla koni 2-letnich - 53 kg,
 - b) dla koni 3-letnich - 61 kg,
 - c) dla koni 4-letnich i starszych - 62 kg;
 - 3) przeznaczonych wyłącznie dla koni 3-letnich na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach - 59 kg.

2. W gonitwach innych niż wymieniona w ust. 1 obowiązuje waga noszona, podane w kilogramach w tabeli nr 1:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 1400 m	3-letnie	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 1400 m i poniżej 2000 m	3-letnie	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
od 2000 m do 2400 m	3-letnie	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
ponad 2400 m	3-letnie	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58
	4-letnie i starsze	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60

3. 2-letnie klacze pełnej krwi angielskiej korzystają z 1 kg ulgi wagi.
4. Wałachy niosą wagę określoną dla ogierów.
5. Wagę, jaka obowiązuje w gonitwach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, stosuje się również wówczas, gdy do gonitwy nie zapisano koni któregośkolwiek z roczników lub po zapisaniu wycofano z gonitwy konie któregośkolwiek z roczników.
6. Ulgi wagi dla klaczy stosuje się również w przypadku gdy do gonitwy przeznaczonej dla koni różnej płci zapisano wyłącznie klacze lub gdy wszystkie zapisane ogiery wałachy wycofano.
7. W gonitwach przeznaczonych dla koni arabskich czystej krwi na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach obowiązuje następujące wagi noszone:
 - 1) dla koni 3-letnich - 58 kg;
 - 2) dla koni 4-letnich - 59 kg;
 - 3) dla koni 5-letnich i starszych - 62 kg.
8. W gonitwach przeznaczonych dla koni 3-letnich i starszych arabskich czystej krwi konie 3-letnie korzystają z 4 kg ulgi wagi.

II. Skala wag w gonitwach z płotami

1. W gonitwach z płotami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni półkrwi obowiązuje waga noszona, podana w kilogramach w tabeli nr 2:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
2400 m	3-letnie	-					63	64	64	65	66		
	3-letnie i starsze	-					-	-	-	63	64		
	4-letnie	66					66	67	67	67	68		
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69		
od 2500 m do 3200 m	3-letnie	-					63	64	64	65	66		
	3-letnie i starsze	-					-	-	-	62	63		
	4-letnie	66					66	67	67	67	68		
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69		
powyżej 3200 m	4-letnie	66					66	66	66	67	67		
	5-letnie i starsze	69					69	69	69	69	69		

Klacz 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. W gonitwach, w których mogą brać udział wyłącznie konie arabskie czystej krwi, obowiązuje następująca skala wagi we wszystkich sezonach i na wszystkich dystansach:

- 1) dla koni 4-letnich - 66 kg;
 - 2) dla koni 5-letnich i starszych - 70 kg.
- Klacz 4-6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

3. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

III. Skala wag w gonitwach z przeszkodami

1. W gonitwach z przeszkodami dla koni pełnej krwi angielskiej i dla koni półkrwi obowiązuje waga noszona, podana w kilogramach w tabeli nr 3:

Dystans	Wiek koni	Miesiące											
		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
do 4200 m	3 lata	-					-	-	-	65	66		
	4 lata	63					63	64	66	66	67		
	5 lat	68					68	68	69	69	69		
	6 lat i starsze	69					69	69	69	69	69		
powyżej 4200 m	4 lata	62					62	64	64	64	65		
	5 lat	67					67	68	68	68	68		
	6 lat i starsze	69					69	69	69	69	69		

Klacz 3-, 4-, 5- i 6-letnie korzystają z 2 kg ulgi wagi.

2. Jeżeli konie ras półkrwi uczestniczą w gonitwie z końmi pełnej krwi angielskiej, korzystają z 5 kg ulgi wagi.

IV. Skala wag noszonych w gonitwach klusem pod siodłem

1. W gonitwach klusem pod siodłem, na wszystkich dystansach i we wszystkich miesiącach, obowiązuje następująca skala minimalnych wag dla koni:
 - 1) 3-letnich – 60 kg;
 - 2) 4-letnich – 63 kg;
 - 3) 5-letnich i starszych – 67 kg.
2. Klacze w wieku 3-4 lat korzystają z 2 kg ulgi wagi.

ZAŁĄCZNIK NR 3

Warunki przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych dla gonitw z płotami

1. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza się w celu wyłonienia koni, które będą mogły brać udział w wyścigach z płotami.
2. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza i zatwierdza komisja techniczna właściwa dla danego toru wyścigowego, przy udziale sędziów technicznych, biorąc w szczególności pod uwagę technikę skoku konia.
3. Gonitwa kwalifikacyjna jest rozgrywana na dystansie 2400 m, na którym konie mają do pokonania co najmniej 5 płotów.
4. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy kwalifikacyjnej jest udział w niej co najmniej trzech koni.

ZAŁĄCZNIK NR 4

Warunki przeprowadzania gonitw kwalifikacyjnych dla klusaków

1. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza się w celu wyłaniania klusaków, które będą mogły brać udział w wyścigach klusem.
2. Gonitwy kwalifikacyjne przeprowadza i zatwierdza komisja techniczna właściwa dla danego toru wyścigowego, zgodnie z regulaminem wyścigów konnych, przy udziale sędziów technicznych.
3. Gonitwa kwalifikacyjna jest rozgrywana w zaprzęgu na dystansie 2000 m.
4. Warunkiem uzyskania kwalifikacji jest uzyskanie rekordu nie większego niż 1 minuta 40 sekund.
5. Warunkiem przeprowadzenia gonitwy kwalifikacyjnej jest udział w niej co najmniej 2 koni.

ZAŁĄCZNIK NR 5
Wzór deklaracji / Clearance form

Jeździec <i>The Jockey</i>	Przewodniczący Komisji Technicznej <i>Chief of Stewards</i>
Niniejszym oświadczam, że posiadam licencję dżokeja/jeźdźca amatora do wyścigów płaskich/przeszkodowych / płotowych, wydaną przez na sezon Jednocześnie oświadczam, że nie zostałem na ten dzień zawieszony, ani poddany restrykcjom medycznym, a także nie mam obecnie żadnych obrażeń i w chwili obecnej jestem zdolny do jazdy. Zgadzam się stosować do wszelkich przepisów Władz Wyścigowych kraju, w którym jeżdżę i akceptuję, że każda kara przez te Władze na mnie nałożona może zostać podtrzymana przez Władze Wyścigowe innych krajów, stosownie do ich wewnętrznych przepisów i regulacji. Potwierdzam także, że podlegam / nie podlegam karze zawieszenia w przyszłości. Jeśli tak, proszę podać okres zawieszenia: 	Dżokej / jeździec amator , Podpis: który podpisał niniejszą deklarację, jechał dzisiaj na torze i nie został ukarany oraz nie spadł. Data: Podpis: Miejsce: Data:
I hereby declare that I hold a jockey/amateur-rider's permit for flat race/steeple-chases and hurdle races issued by for season I am not subject to any suspension on this day or medical restriction and I am currently free from injury and fit to ride at this time. I agree to be bound in all respects by the Rules of the recognized Turf Authority concerned when riding abroad and I accept that any suspension which may be imposed on me by that Authority may be extended by the other Horseracing Authorities under their domestic Rules and in accordance with their laws of public order. I also confirm that I am / I am not subject to any future period of suspension. If subject to future suspension please give relevant dates: 	The jockey / amateur-rider , Signature: who signed this declaration, rode today at racecourse in and incurred no suspension and did not fall. Date: Signature: At: Date:

ZAŁĄCZNIK NR 6
Wykaz niedozwolonych środków dopingujących dla koni

1. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są:
 - 1) substancje hormonalne i ich syntetyczne odpowiedniki;
 - 2) substancje przeciwzakazne inne niż stosowane wyłącznie jako przeciwpasożytnicze;
 - 3) substancje przeciwgorączkowe, przeciwbólowe i przeciwzapalne;
 - 4) substancje cytotoksyczne;
 - 5) środki maskujące;
 - 6) inne substancje uznane przez IFHA za niedozwolone środki dopingujące dla koni.
2. Niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są również substancje wymienione w poniższej tabeli, jeżeli ich stężenie przekracza próg w niej określony:

Nazwa substancji	Próg dopuszczalnego stężenia poszczególnych substancji
arszenik	0,3 mikrograma arszeniku na mililitr moczu
boldenon (u ogierów)	0,015 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ boldenonu na mililitr moczu ogiera
dwutlenek węgla	36 milimoli przyswajalnego dwutlenku węgla na litr osocza krwi
sulfotlenek metylu	15 mikrogramów sulfotlenku metylu na mililitr moczu lub 1 mikrogram sulfotlenku metylu na mililitr osocza krwi
estradiol u koni (poza wałachami)	0,045 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ 5α -estrano-3β, 17α-diolu na mililitr moczu
hydrokortyzon	1 mikrogram hydrokortyzonu na mililitr moczu
metoksytyramina	4 mikrogramy wolnej i związanej ¹⁾ 3-metoksytyraminy na mililitr moczu
kwas salicylowy	750 mikrogramów kwasu salicylowego na mililitr moczu lub 6,5 mikrograma kwasu salicylowego na mililitr osocza krwi
testosteron	0,02 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ testosteronu na mililitr moczu u wałachów lub 100 pikogramów wolnego testosteronu w osoczu u wałachów lub 0,055 mikrograma wolnego i związanego ¹⁾ testosteronu na mililitr moczu u klaczy (dopóki nie jest żrebna)
teobromina	2 mikrogramy teobrominy na mililitr moczu lub 0,3 mikrograma teobrominy na mililitr osocza krwi

¹⁾ Za substancję związaną uważa się tę, która może zostać wyodrębniona ze związku.

ZARZĄDZENIE NR 3/2005

Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie Regulaminu nadawania uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego

§1

W związku z art. 9 ust. 3 pkt 3 ust. z 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. nr 11, poz. 86z późn. zm.) ustala się regulamin nadawania uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego stanowiący załącznik do zarządzenia.

§2

Traci moc zarządzenie nr 2/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie Regulaminu nadawania uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

§3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

*Prezes PKWK
Jerzy Budny*

ZAŁĄCZNIK do Zarządzenia nr 3/2005 Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych

Regulamin nadawania uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego

1. Uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego nadaje się osobie, wobec której nie została prawomocnie orzeczona kara dyscyplinarna, o której mowa w art. 24 pkt. 6 ustawy o wyścigach konnych z dnia 18.01.2001 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 86 z późn. zm.).
2. Uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego nadaje się osobie pełnoletniej, odrębnie dla funkcji:
 - 1) sędziego startera,
 - 2) sędziego u celownika,
 - 3) sędziego u wagi,
 - 4) sędziego u zegara,
 - 5) sędziego obserwatora,
 - 6) sędziego – członka komisji technicznej i komisji odwoławczej.
3. Uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego nadaje się osobie, która zaliczyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed Komisją powołaną przez Prezesa Klubu, z zakresu Regulaminu wyścigów konnych i praktycznych umiejętności, niezbędnych do wykonywania danej funkcji sędziego
4. Termin przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 oraz warunki odpłatności za ten egzamin są ogłaszane w siedzibie Klubu, publikowane na stronie www.pkwk.pl w dziale „Ogłoszenia” oraz w Biuletynie Klubu.
5. Wniosek o nadanie uprawnień do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego powinien zawierać imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy, a także oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunku, o którym mowa w ust. 1.
6. Osobie, która nabyła uprawnienia do pełnienia funkcji sędziego wyścigowego za granicą (potwierdzone przedstawionym w Klubie dokumentem), nadaje się odpowiednie uprawnienia w kraju po zaliczeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu Regulaminu wyścigów konnych przed Komisją powołaną przez Prezesa Klubu.

*Prezes PKWK
Jerzy Budny*

ZARZĄDZENIE NR 2/2015

Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych z dnia 3 lutego 2015 r. w sprawie Regulaminu nadawania uprawnień do trenowania koni galopem albo kłusem, dosiadania koni oraz do powożenia koni

§1

Na podstawie art. 9 ust. 3 pkt 3 ust. z 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. nr 11, poz. 86 z późn. zm.) ustalam Regulamin nadawania uprawnień do trenowania koni galopem albo kłusem, dosiadania koni oraz do powożenia koni, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§2

Traci moc zarządzenie nr 2/2005 z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie Regulaminu nadawania uprawnień do trenowania koni oraz dosiadanania koni.

§3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes PKWK
Agnieszka Marczak

ZAŁĄCZNIK do Zarządzenia nr 2/2015 Prezesa Polskiego Klubu Wyścigów Konnych

Regulamin nadawania uprawnień do trenowania koni galopem albo klusem, dosiadanania koni oraz do powożenia koni

1. Uprawnienia do trenowania koni w zakresie gonitw przeprowadzanych galopem albo klusem oraz do dosiadanania i powożenia koni nadaje się osobie, wobec której nie została prawomocnie orzeczona kara dyscyplinarna, o której mowa w art. 24 pkt. 6 ustawy o wyścigach konnych z dnia 18.01.2001 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 86 z późn. zm.).
2. Uprawnienia do trenowania koni galopem albo klusem nadaje się osobie pełnoletniej:
 - 1) która ukończyła specjalistyczne szkolenie, przeprowadzone przez Polski Klub Wyścigów Konnych, zwany dalej „Klubem”,
 - 2) która złożyła wniosek o nadanie uprawnień do trenowania koni galopem albo klusem, zawierający:
 - a) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy,
 - b) oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunku, o którym mowa w ust. 1,
 - 3) która do wniosku o nadanie uprawnień do trenowania koni galopem albo klusem dołączyła zaświadczenie o ukończeniu z wynikiem pozytywnym szkolenia, o którym mowa w pkt 1.
3. Terminy szkoleń, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz warunki odpłatności za dane szkolenie są ogłaszane w siedzibie Klubu, publikowane na stronie www.pkwk.pl w dziale „Ogłoszenia” oraz w Biuletynie Klubu.
4. Uprawnienia do dosiadanania koni nadaje się osobie, która ukończyła 16 lat i:
 - 1) posiada praktyczne umiejętności dosiadanania koni, potwierdzone przez trenera mającego ważną licencję na trenowanie koni,
 - 2) zaliczyła z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu Regulaminu wyścigów konnych przed Komisją powołaną przez Prezesa Klubu.
5. Wniosek o nadanie uprawnień do dosiadanania koni powinien zawierać imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy, a także oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunku, o którym mowa w ust. 1; do wniosku należy dołączyć:
 - 1) oświadczenie trenera potwierdzające umiejętności, o którym mowa w ust. 4 pkt 1,
 - 2) zaświadczenie o zaliczeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.
6. Uprawnienia do powożenia koni nadaje się osobie, która ukończyła 16 lat i:
 - 1) posiada praktyczne umiejętności powożenia koni, potwierdzone przez trenera mającego ważną licencję na trenowanie koni,
 - 2) zaliczyła z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu Regulaminu wyścigów konnych przed Komisją powołaną przez Prezesa Klubu.
7. Wniosek o nadanie uprawnień do powożenia koni powinien zawierać imię i nazwisko oraz adres zamieszkania wnioskodawcy, a także oświadczenie wnioskodawcy o spełnianiu warunku, o którym mowa w ust. 1; do wniosku należy dołączyć:
 - 1) oświadczenie trenera potwierdzające umiejętności, o którym mowa w ust. 6 pkt 1,
 - 2) zaświadczenie o zaliczeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu, o którym mowa w ust. 6 pkt 2.
8. Termin przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, ust. 5 pkt 2 i w ust. 6 pkt 2 oraz warunki odpłatności za ten egzamin są ogłaszane w siedzibie Klubu, publikowane na stronie www.pkwk.pl w dziale „Ogłoszenia” oraz w Biuletynie Klubu.
9. Osobie, która nabyła uprawnienia do trenowania koni galopem albo klusem, do dosiadanania koni, do powożenia koni, za granicą (potwierdzone przedstawionym w Klubie dokumentem), nadaje się odpowiednie uprawnienia w kraju po zaliczeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z zakresu Regulaminu wyścigów konnych przed Komisją powołaną przez Prezesa Klubu.

Prezes PKWK
Agnieszka Marczak

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 września 2011 r.
w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla toru wyścigowego
(Dz. U. z 2011 r., poz. 1254)

Na podstawie art. 11 pkt 1 ust. z 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§1

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki techniczne, niezbędne do przeprowadzania wyścigów konnych, dla torów wyścigowych, na których są przeprowadzane gonitwy:

- 1) galopem;
- 2) klusem.

§2

Tory wyścigowe, na których są przeprowadzane gonitwy galopem, dzieli się na:

- 1) kategorię I - tory, na których mogą być przeprowadzane wszystkie rodzaje gonitw;
- 2) kategorię II - tory, na których mogą być przeprowadzane wyłącznie gonitwy krajowe, z wyjątkiem gonitw pozagrupowych.

§3

Szczegółowe warunki techniczne dla:

- 1) kategorii torów wyścigowych wymienionych w §2 są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) torów wyścigowych, na których są przeprowadzane gonitwy klusem, są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§4

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIK Nr 1
Szczegółowe warunki techniczne dla torów wyścigowych,
na których są przeprowadzane gonitwy galopem

Kategoria toru		Wyścigi na torze		
		płaskim	z płotami	z przeszkodami
I	Rodzaj nawierzchni bieżni	trawiasta (zwarte zadarnienie) albo piaskowa	trawiasta, piaskowa albo trawiasto-piaskowa	
	Charakterystyka bieżni	1) długość - minimum 1600 m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 350 m, z oznaczeniami 100, 200, 300m od celownika	1) długość umożliwiająca ustalenie dystansu gonitwy nie krótszego niż 2400 m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 250 m; 4) liczba płotów - minimum 6; 5) długość płotu - minimum 12m	1) długość umożliwiająca ustalenie dystansu gonitwy nie krótszego niż 2600 m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 250 m; 4) liczba przeszkód stałych - minimum 8; 5) długość przeszkody - minimum 12 m
	Wyposażenie techniczne	1) maszyna startowa (minimum 10 boksów); 2) fotokomórka; 3) celownik; 4) rejestracja audio-video; 5) banda (kanat) lub żywopłot wzdłuż całej długości bieżni; 6) penetrometr do badania stanu bieżni wyścigowej; 7) legalizowana waga	1) fotokomórka; 2) celownik; 3) rejestracja audio-video; 4) banda (kanat) wzdłuż prostej finiszowej na długości minimum 250 m; 5) penetrometr do badania stanu bieżni wyścigowej; 6) legalizowana waga	
	Infrastruktura	1) trybuny dla publiczności na minimum 2000 zadaszonych miejsc lub o powierzchni zadaszonej minimum 2000 m²; 2) padok do prezentacji koni; 3) boksy dla koni; 4) nagłośnienie; 5) wydzielone pomieszczenia dla: a) komisji technicznej, b) sędziów wyścigowych (wyposażone w wagę, celownik i zegar), c) jeźdźców, d) trenerów, hodowców, właścicieli koni, e) dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii, f) kontroli antydopingowej		
II	Rodzaj nawierzchni bieżni	trawiasta albo piaskowa	trawiasta, piaskowa albo trawiasto-piaskowa	
	Charakterystyka bieżni	1) długość - minimum 1400 m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 200 m	1) długość umożliwiająca ustalenie dystansu gonitwy nie krótszego niż 2400 m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 200 m; 4) liczba płotów - minimum 6; 5) długość płotu - minimum 8m	1) długość umożliwiająca ustalenie dystansu gonitwy nie krótszego niż 2600m; 2) szerokość - minimum 12 m; 3) długość prostej finiszowej - minimum 200 m; 4) liczba przeszkód stałych - minimum 6; 5) długość przeszkody - minimum 12m
	Wyposażenie techniczne	1) celownik; 2) rejestracja video; 3) banda (kanat) lub żywopłot wzdłuż całej długości bieżni; 4) legalizowana waga	1) celownik; 2) rejestracja video; 3) banda (kanat) wzdłuż prostej finiszowej na długości minimum 250m; 4) legalizowana waga	
	Infrastruktura	1) trybuny dla publiczności na minimum 500 miejsc lub o powierzchni zadaszonej minimum 500 m²; 2) boksy dla koni; 3) nagłośnienie; 4) wydzielone pomieszczenia dla: a) komisji technicznej, b) sędziów wyścigowych (wyposażone w wagę, celownik i zegar), c) jeźdźców, d) kontroli antydopingowej; 5) dopuszcza się stosowanie przenośnych elementów infrastruktury, o których mowa w pkt 1-4		

ZAŁĄCZNIK Nr 2
Szczegółowe warunki techniczne dla torów wyścigowych,
na których są przeprowadzane gonitwy klusem

Rodzaj nawierzchni bieżni	szutrowa, piaskowa, ziemna lub trawiasta
Charakterystyka bieżni	1) kształt owalny; 2) długość - minimum 800 m; 3) szerokość - minimum 18 m; 4) długość prostej finiszowej - minimum 250 m
Wypośażenie techniczne	1) fotokomórka; 2) celownik; 3) rejestracja audio-video; 4) banda (kanat) lub żywopłot wyznaczający trasę bieżni
Infrastruktura	1) trybuny dla publiczności na minimum 500 miejsc lub o powierzchni minimum 500 m ² ; 2) nagłośnienie; 3) boksy lub stanowiska dla koni; 4) wydzielone pomieszczenia dla: a) komisji technicznej, b) sędziów wyścigowych (wypośażone w celownik i zegar), c) trenerów, hodowców, właścicieli koni, d) dyżurnych lekarzy medycyny i weterynarii, e) kontroli antydopingowej; 5) dopuszcza się stosowanie przenośnych elementów infrastruktury, o których mowa w pkt 1-4

**Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 września 2011 r.
w sprawie wysokości opłat z tytułu organizowania wyścigów konnych
oraz uczestnictwa w tych wyścigach
(Dz. U. Nr 214 poz. 1272)**

Na podstawie art. 11 pkt 2 i art. 21f ust. z 18.01.2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 11, poz. 86, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§1.1. Rozporządzenie określa wysokość opłat za:

- 1) wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych;
 - 2) udzielenie:
 - a) pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową,
 - b) licencji na trenowanie koni,
 - c) licencji na dosiadanie (powożenie) koni,
 - d) licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego;
 - 3) rejestrację barw wyścigowych;
 - 4) zgłoszenie konia do wyścigów.
2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, jest określona w załączniku do rozporządzenia.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

ZAŁĄCZNIK

Wysokość opłat za wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych, udzielenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową, licencji na trenowanie koni, licencji na dosiadanie (powożenie) koni, licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego, za rejestrację barw wyścigowych, zgłoszenie konia do wyścigów

Lp.	Rodzaje opłat	Opłata w zł
1	2	3
1	Wpis do rejestru organizatorów wyścigów konnych - w zależności od przewidywanej liczby gonitw w roku kalendarzowym na danym torze wyścigowym:	
	do 8 gonitw	3.600
	od 9 do 16 gonitw	7.000
	od 17 do 35 gonitw	13.500
	od 36 do 45 gonitw	20.000
	od 46 do 80 gonitw	32.000
	od 81 do 120 gonitw	46.500
	od 121 do 160 gonitw	60.000
	od 161 do 240 gonitw	90.000
	od 241 do 450 gonitw	120.000
	od 451 do 770 gonitw	160.000
	powyżej 770 gonitw	240.000
2	Udzielenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową	300
3	Udzielenie licencji na trenowanie koni	300
4	Udzielenie licencji na dosiadanie (powożenie) koni	100
5	Udzielenie licencji na pełnienie funkcji sędziego wyścigowego	50
6	Rejestracja barw wyścigowych	100
	Rejestracja barw wyścigowych na kolejny rok	70
7	Zgłoszenie konia do wyścigów	100